

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 17

Október 2015

číslo 8

Pochodovali sme za život

Rozjímanie nad Ježišovým životom

Pápež Ján Pavol II. v posledných chvíľach života vydal list o ruženci „Rosarium Virginis Mariae“, v ktorom nám predstavil modlitbu posvätného ruženca ako určitý štandard pre náš duchovný život. Totiž táto modlitba má mať prvenstvo u kňazov a zasvätených po breviári, pre laikov, ktorí nepoznajú breviár, hneď po svätej omši.

K pätnástim známym tajomstvám Ježišovho detstva, umučenia a slávy Svätý Otec pripojil ďalších päť z jeho verejného účinkovania, ktoré nazval tajomstvami svetla. Pripomeniem jedno: „Ježiš zázrakom v Káne otvoril srdcia učeníkov pre vieru“. Vieme o čo išlo, Pán Ježiš na príhovor svojej Matky zázrakom premeny vody na víno pomohol mlado-manželom uchrániť ich blaho. Z toho vidíme, že ruženec nie je modlitba pre staré babky, lež podľa tohto tajomstva výsostne modlitbou mladých, ktorí cez Matku prosia Pána o potrebné požehnanie. Modliť sa ruženec neznamená nič iné, ako hľadať spôsob, aby sme boli s Ježišom a s Máriou. Ak rozjíname o tajomstvách ich života, sme s nimi, keď prichádza radosť Vianoc i vážnosť obetovania v chráme, smútok a krvavý pot na tvári, na chrbte rany od bičovania a od kríža, na hlave trňová koruna. Keď sme s nimi každodenne spojení na takýchto stretnutiach, tak budeme mať s nimi zarúčenú radosť z víťazstva nad smrťou a hriechom.

Zamilujme si túto modlitbu. V októbri – mesiaci ruženca sa ju modlíme častejšie, a to nielen individuálne, ale aj spoločne v kostole, lebo tak je táto modlitba obohatená odpustkami, a tiež v našich rodinách. Veď rodina, ktorá sa modlí, ostáva spolu.

d. o. Marek Hnat

OBSAH**ÚVODNÍK**

Rozjímanie nad Ježišovým životom ... 2

KATECHÉZA

Homília na 28. nedeľu, rok B 4

Odpustky na Rok Milosrdenstva 6

Rozhovor Miroslav Mikolášik 8

Sila modlitby k Duchu Svätému 10

Najde Syn človeka vieru, keď príde ... 12

100r. od príchodu vdp. J. Čárského .. 15

Ružencová Panna Mária 18

Žurnalistický seminár 2015 21

SPEKTRUM MLADÝCH

Malomocná Anička 23

Malé októbrové radosti 24

Máš problém? (38. časť) 25

Ahoj, deti! 26

Trampoty v manželstve (96. časť) ... 28

Stalo sa, stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútná predná: M. Magda

Vnútna zadná: M. Magda

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vítaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

Mgr. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Mgr. Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116**www.vitaz.rimkat.sk**e-mail: **vitaz@rimkat.sk,**
spektrum@rimkat.skčíslo účtu: **5037445647/0900****Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.****Ó, Mária,...**Zoči-voči uprostred ticha,
moje srdce k Tebe vzdychá.Ó, Mária, krásna si,
prosím ja o milosti.
Keď na Teba pozerám,
slzy z tváre zotieram.V Tebe veľkú dôveru mám,
k Tebe sa vždy utiekam.
Zrak na Teba upriamujem,
lebo veľmi Ťa milujem.Ó, Mária, pri mne stoj vždy,
keď cítim nepokoj.
By som stále sily mala,
život v zdraví prežívala.
Za Tvoju lásku, obeť,
prosím, daj pokoj celému svetu.V Tebe veľkú dôveru mám,
k Tebe sa vždy utiekam.
Zrak na Teba upriamujem,
lebo veľmi Ťa milujem.V modlitbe Ťa často spomínam,
keď svoje srdce
k Tebe otváram.
Iste Ty ma vypočuješ,
moje prosby
pod svoj plášť ukryješ.*Marta Pacovská, Široké*

HOMÍLIA

na 28. nedeľu, rok B

Ponúkame vám pre duchovné obohatenie sa homílie nášho rodáka, kňaza Mgr. Jána Biroša.

Keď ich duchovný otec doniesol do redakcie, veľmi som sa potešil, lebo nám do nášho duchovného života pribudne aj jeho dlhoročný pohľad na našu vieru cez vysluhovanie sv. omší, zložených z bohoslužby slova a bohoslužby obety.

Slovo Božie je naozaj ostrejšie ako dvojsečný meč

Slovo Božie, drahí bratia a sestry je naozaj ostrejšie ako dvojsečný meč. Chce nás zasiahnuť nelútostne, na najcitlivejšom mieste a preniknúť hlboko do nášho vnútra. Ono odhaľuje to, čo by sme radi ukryli hoci i domnelou spravodlivosťou, zbožnosťou a horlivosťou. Pred ním stojíme takí, akí skutočne sme, bez ozdôb a bez predstierania. Neprepočujme teda tento apel, zameraný predovšetkým na naše svedomie. Žijeme už dlhšiu dobu v pomerne hmotnom blahobyte, pretože nikto netrpí hladom. Už sedemdesiat rokov žijeme bez vojny. Čo dobrého sme z toho dokázali vyťažiť pre svoju nesmrtnú dušu? O čo ľudskejší a pokojnejší život vedieme? K takýmto otázkam nás vedie dnešné slovo Božie. Svojimi ústami síce vyznávame, že priateľstvo je väčšia hodnota ako majetok, ale v skutočnosti, v živote za čím sa pachtíme?

Drahí bratia a sestry, snáď žiadna časť evanjelia nedokáže tak vyprovokovať, ako tá dnešná časť o bohatom mládenkovi. S akým elánom a zápalom pribehol k Ježišovi. Sympatický typ nádejného učeníka. Ježiš na neho s láskou pozrel – zamiloval si ho. Mladík sa vrhá na kolená pred Kristom a jedným dychom sa dožaduje:

„Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som mal podiel na večnom živote?“ Už sa videl celý v nebi, ale Pán ho vracia nelútostne naspäť na túto zem, schladzuje žiaru jeho nadšenia. Ba používa prípad, aby vyniesol zničujúci rozsudok nad bohatstvom. Začne mládenca skúšať z Desatora Božích prikázaní. Ten však na všetky otázky môže povedať svoje čestné áno: „Toto všetko som dodržiaval od svojej mladosti.“ Ale namiesto pochvaly príde Kristus s neslýchanou požiadavkou.

„Jedno ti ešte chýba.“

„Choď, predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma.“ Mladík sa veľmi zarazil a bez slova smutný odišiel. Toto nečakal. Bol totiž veľmi bohatý. Predstavme si tie vydesené oči a tváre apoštolov. Ako môže Pán vyžadovať také nadpozemské veci? Nechať odísť takého bohatého človeka! Chcel sa pripojiť k nám, ako by sa bola mohla zlepšiť naša už i tak nezávideniahodná situácia?! To by sme už nemuseli trhať klasy v sobotu!

Ale Kristus bohatého mladíka nezavolať naspäť

Ani slovíčko nevzal späť. Celý prípad vysvetlil slovami: „Ako ťaž-

ko vojdú do Božieho kráľovstva tí, ktorí majú bohatstvo!“ Aby mu lepšie porozumeli nechápaví apoštoli, formuluje toto vysvetlenie znova: „Deti, ako ťažko je vojsť do Božieho kráľovstva.“ Zaujímavé, ako ináč ťažkopádni apoštoli rýchlo pochopili konsekvenciu tejto poslednej vety. Pýtajú sa teda zdesene: „Kto teda môže byť spasený?“

Pre dnešné evanjelium nikdy nebola priaznivá doba

Nebolo by lepšie vôbec ho nečítať, preskočiť ho, vynechať? „Predaj všetko, čo máš a rozďaj chudobným!“ Nie je táto výzva až príliš revolučná a utopistická, o ktorej je zbytočné diskutovať? Tak môže hovoriť len blázon, alebo pán z „Nemanič“, ktorý nemá čo stratiť. Kristus nebol ani to, ani ono. Hoci bol bohatý, stal sa chudobným pre nás. Hoci všetky vlády a kráľovstvá mu boli položené k nohám, nemal kam by hlavu sklonil. Preto mohol a môže vyžadovať také veci. Predovšetkým Kristus vystupuje v dnešnom evanjeliu ako triezvy realista. Pozná súvislosť, tragiku, nebezpečenstvo a prekážky bohatstva. Nikto na svete nie je tak ohrozený ako boháč. Áno, peniaze vládnu svetom a boháčovi sú všetky dvere otvorené.

Bohatstvo však zaslepuje človeka. Začne si panovačne trúfať, nevidí, že všetko má svoje hranice, zabudne, že existuje ešte Boh. A či nás nepoučujú dejiny? Kolkokrát prišli boháči razom o všetko? Prevratom, vojnou, machináciami, infláciou peňazí, krachom banky, krádežou a pod. Kristus však vidí ešte ďalej. Nič, čo človek vlastní, nemá význam. Raz to musí všetko opustiť. V podobenstve o boháčovi, ktorý hromadil majetok na majetok sa hovorí: „Blázon, ešte tejto noci požiadajú o tvoju dušu a čo si si nahromadil, čie bude?“

Aký ohlas bude mať dnešné evanjelium v našej dedine?

Dotkne sa nás? Kto je vlastne boháčom v Ježišovom ponímaní? Snáď ten, kto má mesačne niekoľkotisícový plat? Alebo ten, kto má na svojich účtoch tisíce, desiatitisíce, či milióny peňazí? Dajme si však pozor! Ježiš nehovoril o tých, ktorí majú peniaze v moci, ale o tých, ktorí sú v moci peňazí. Rozumieme tomu? Peniaze sú mojím sluhom, ale nie ja som sluhom peňazí. Pán Ježiš nehovoril ani tak o tých, ktorí majú mnoho peňazí, ako skôr o tých, ktorí svoju nádej, dôveru a lásku vkladajú do peňazí, bez ohľadu na to, aká je to veľká kopa. Nepatríme tajne my všetci k takýmto ľuďom? Nedávame prednosť mamone pred Bohom? Nevynakladáme väčšiu starosť na zháňanie peňazí, než na duchovné a duševné bohatstvo? Zárobku v nedeľu pred účasťou na svätej omši, majúci pri tom na zreteli: „Pamätaj človeče, aby si deň sviatočný svätí.“ Nedostali sme sa do mašinérie kolobehu

peňazí a len peňazí? Tipovanie, stávkovanie, výherné automaty... Áno, veľké sumy sa náhodne dajú vyhrať, ale súčasne sa prehrávajú milióny. Hrá sa však ďalej z týždňa na týždeň.

Počujúc dnešné evanjelium, ťažko sa asi niečo zmení v našej obci. Nikto predsa nevezme toto počuté evanjelium doslova a nerozdá všetko, čo má. Takto ani nie je potrebné dnešné evanjelium pochopiť. Je však potrebné občas zadržať krok, upraviť svoj vzťah k peniazom a k svojmu majetku. Sporiaci účet, či vkladná knižka nie je preukazom do neba. Peniaze vládnu svetom a nie nebom. Stačilo by, aby sme prestali nad obrazom dnešného evanjelia posmešne pokyvovať hlavou, oponovať mu a hľadať

Ako ťažko vojdú do kráľovstva Božieho, tí, ktorí majú bohatstvo!“ Aby mu lepšie porozumeli nechápaví apoštoli, formuluje toto vysvetlenie znova: „Deti, ako ťažko je vojsť do Božieho kráľovstva.“

protiargumenty a výhovorky. Obdivujeme radšej genialitu tých, ktorí dnešné evanjelium vzali doslova a ktorí sa dokázali zriecť všetkého materiálneho, v úžasnej dôvere, že v Kristovi získajú všetko, čo potrebujú. Je dnešné evanjelium naozaj takou utópiou a neskutočnosťou, ako sa na prvý pohľad zdá?

"Predaj všetko, čo máš, rozdaj chudobným a nasleduj ma"

A predsa existujú aj v súčasnej dobe ľudia, o ktorých noviny píše palcovými titulkami: "Katolícki kňazi vo Francúzsku, ktorí žijú z almužien v bohatom štáte", "Kňazi na strednom východe, ktorí stoja na uliciach a žobrujú pre seba a pre

svojich farníkov", "Biskup z Jalapy v juhovýchodnej Guatemale, ktorý namiesto biskupskej berly drží v rukách zmeták na smeti"...

Dôchodkyňa, ktorá dlhé roky sporila na cestu do zahraničia horoko-ťažko nasporila niekoľko tisíc, čo bol pre ňu obrovský majetok, celý obnos namiesto plánovanej cesty venovala na juhoamerické misie. Alebo iný príklad. Celé Taliansko bolo na nohách, keď multimilionár Filiberto Guala, veľkokapitalista z Turína, rozdal svoj majetok chudobným a vo svojich 52 rokoch vstúpil do najprísnejšieho rehoľného rádu trapistov, kde rehoľníci zachovávajú úplnú mlčanlivosť.

"To sú blázni," povie človek z ulice. "Biele vrany na svete," povieme my

Ľudia, ktorým tento svet nerozumie, ako nerozumel Kristovi.

Drahí moji, nezabudnime. Nikdy v dejinách to neboli boháči, ktorí obrátili svet k

dobrému, ale skôr žobráci, ako napríklad svätý František z Asissi, svätý Filip Neri, svätý Benedikt Labre, svätý Ján z Boha a prednedávnom aj Matka Tereza z Kalkaty a iní chudobní a žobráci.

Milí veriaci, osvojme si postoj veriaceho k bohatstvu, k hmoty. Prosme dnes milého Pána Ježiša, ktorý sa pre nás stal chudobným, aby sme sa skrz jeho chudobu stali bohatými pre večnosť. Aby sme počas krátkeho prebývania na tejto zemi neboli otrokmi hmoty, peňazí a bohatstva, ale aby sme používali časné veci tak, aby sme tie večné nikdy nestratili. Amen.

Mgr. Ján Biroš

Odpustky na Rok milosrdenstva

**Ctenému bratovi Mons. Rinovi Fisichellovi,
predsedovi Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie.**

Blízkosť mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva mi dovoľuje, aby som sa zameral na pár bodov, ktoré sa mi zdajú dôležité, lebo umožnia, aby sa slávenie svätého roku pre všetkých veriacich stalo opravdivým momentom stretnutia s Božím milosrdenstvom. Mojou túžbou je, aby bolo jubileum živým zakúsením Otcovej blízkosti, bezprostredným, priam rukolapným dotykom s jeho nežnosťou, ktorý upevní vieru každého veriaceho a urobí jeho svedectvo účinnejším. Moje myšlienky smerujú v prvom rade k všetkým veriacim, ktorí budú prežívať milosť svätého roku či už v jednotlivých diecézach alebo ako pútnici v Ríme. Želám si, aby sa odpustky svätého roku pre každého stali skutočným zážitkom Božieho milosrdenstva, ktoré všetkým vychádza v ústrety s tvárou Otca, ktorý prijíma a odpúšťa, a úplne zabúda na spáchaný hriech. Aby veriaci mohli zažiť a dosiahnuť odpustky musia na znak hlbokej túžby po opravdivom obrátení uskutočniť krátku púť k svätej bráne, ktorá bude otvorená na každej katedrále alebo na kostole, ktorý určí diecézny biskup, a tiež na štyroch pápežských bazilikách v Ríme. Taktiež stanovujem, že bude možné získať odpustky vo svätyniach, kde bude otvorená brána milosrdenstva, a v kostoloch tradične považovaných za milostivé. Je dôležité, aby bol moment získania odpustkov spojený predovšetkým so sviatosťou zmierenia a so slávením Eucharistie, zahrnujúcim reflexiu nad milosrdenstvom.

Bude nutné, aby boli tieto slávené sviatosti spojené s vyznaním viery a s modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci na dobro Cirkvi a celého sveta. Okrem toho myslím aj na tých, čo z rozličných dôvodov nemôžu prísť k svätej bráne – predovšetkým na chorých, starých a opustených, ktorí často nie sú schopní vyjsť z domova. Pre nich bude veľkou pomocou, ak budú prežívať chorobu a utrpenie ako zakúšanie blízkosti Pána, ktorý v tajomstve svojho utrpenia, svojej smrti a zmŕtvychvstania ukázal kráľovskú cestu, ako dať bolesti a osamelosti zmysel. Ich cestou, ako získať odpustky svätého roku, bude prežívanie tohto okamihu skúšky s vierou a s radostnou nádejou, prijímajúc Eucharistiu alebo zúčastňujúc sa na svätej omši a spoločnej modlitbe – aj prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov.

Moje myšlienky sa uberajú aj k väzňom, ktorých sloboda je obmedzená. Svätý rok vždy bol príležitosťou na rozsiahlu amnestiu určenú tým, ktorí si síce zaslúžili trest, no uvedomili si spáchanú nepravosť a úprimne si želajú znova sa začleniť do spoločnosti a priniesť do nej svoj poctivý vklad. Títo všetci môžu konkrétne dosiahnuť milosrdenstvo Otca, ktorý chce byť blízko tých, čo najviac potrebujú jeho odpustenie. Môžu získať odpustky vo väzenských kaplnkách a tiež zakaždým, keď prejdú bránu svojej cely a obrátiť sa myšlienkou a modlitbou na Boha Otca. Toto gesto môže pre nich znamenať prechod svätou bránou, pretože Božie milosrdenstvo, ktoré dokáže premieňať srdcia, dokáže premeniť aj mreže na skúsenosť slobody.

Želal som si, aby Cirkev v tomto milostivom čase znovu objavila bohatstvo obsiahnuté v dielach telesného i duchovného milosrdenstva. Skúsenosť milosrdenstva sa totiž stáva viditeľnou skrze svedectvo konkrétnych znamení, ako nás to učil sám Ježiš. Zakaždým, keď veriaci sám vykoná jeden alebo viac takýchto skutkov, určite dosiahne odpustky svätého roku. Z toho plynie povinnosť žiť z milosrdenstva, ak chceme dosiahnuť úplné a všetko zahrňajúce odpustky z moci Otcovej lásky, ktorá nikoho nevylučuje. Ide tu predovšetkým o úplné odpustky svätého roku, ktoré sú ovocím samotnej tejto udalosti, slávanej a prežívanej s vierou, nádejou a láskou. A konečne odpustky svätého roku môžu dosiahnuť aj tí, ktorí zomreli. S nimi sme spojení cez svedectvo viery a lásky, ktoré nám zanechali. Tak, ako si ich pripomíname pri slávení Eucharistie, takisto sa môžeme za nich modliť vo veľkom tajomstve spoločenstva svätých, aby ich milosrdná Otcova tvár oslobodila od každej stopy viny a aby ich pritiahla k sebe do blaženosti bez konca.

Jedným z vážnych problémov našej doby je zaiste zmenený postoj k životu. Veľmi je rozšírená mentalita, z ktorej sa vytratila náležitá osobná i spoločenská citlivosť voči prijatiu nového života. Tragédiu potratu niektorí prežívajú len povrchne, akoby si neuvedomovali obrovské zlo, ktoré takýto skutok v sebe nesie. Iní však, naopak, prežívajú tento moment ako porážku, hoci si myslia, že nemajú inú cestu. Zvlášť myslím

ilustračná snímka: Martin Magda

na všetky ženy, ktoré podstúpili potrat. Dobré viem, pod akým tlakom urobili toto rozhodnutie. Viem, že ide o životnú i morálnu tragédiu. Stretol som tolké ženy, ktoré nosili v srdci jазvu po tomto prekonanom a bolestnom rozhodnutí. To, čo sa stalo, je hlboko nesprávne; je možné nestratiť nádej, avšak len vtedy, ak to v celej pravde pochopíme.

Božie odpustenie nie je možné odoprieť nikomu, kto ľutuje, najmä ak s úprimným srdcom pristúpi k sviatostnej spovedi, aby dosiahol zmierenie s Otcom. Aj z tohto dôvodu som sa rozhodol udeliť všetkým kňazom – bez ohľadu na akékoľvek iné odlišné nariadenie – počas svätého roka fakultu: dať rozhrášenie od hriechu potratu všetkým, ktorí sa ho dopustili a s kajúcim srdcom prosia o odpustenie. Kňazi nech sa pripravujú na túto veľkú úlohu, aby vedeli pripojiť slová úprimného prijatia spolu s myšlienkami, ktoré pomôžu kajúcnikom pochopiť spáchaný hriech. Rovnako im majú ukázať cestu skutočného obrátenia, aby dokázali pochopiť ozajstné a veľkodušné odpustenie Otca, ktorý svojou prítomnosťou všetko obnovuje. Posledné zamyslenie venujem veriacim, ktorí z rozličných dôvodov navštevujú kostoly spravované kňazmi z Bratstva sv. Pia X. V tomto Svätom roku milosrdenstva nechcem nikoho vylúčiť. Z rozličných strán mi spolubratia biskupi referovali o správnej viere a sviatostnej praxi týchto veriacich, ktorá je však spojená s nevýhodou, že žijú v pastoračne ťažkej situácii. Dúfam, že v blízkej budúcnosti sa nájdu riešenia ako nadobudnúť plné spoločenstvo s kňazmi a predstavenými tohto bratstva. Dovtedy, vedený potrebou postarať sa o dobro týchto veriacich, zo svojho vlastného rozhodnutia ustanovujem, že tí, ktorí počas Svätého roku milosrdenstva pristúpia k sviatosti zmierenia u kňazov Bratstva sv. Pia X., prijímú rozhrášenie od svojich hriechov platne a dovolene. Dúfajúc v príhovor Matky milosrdenstva, zverujem prípravu tohto mimoriadneho svätého roku do jej ochrany.

Vo Vatikáne 1. septembra 2015 S. O. František

Rozhovor

20. september 2015 Bratislava - Pochod za život

Stretli sme sa backstage zone - za javiskom, na ktorom bol "Život s veľkým Ž". Vnímate ho ako európskeho politika, ktorý pôsobí v prostredí, kde mnohí európski poslanci život človeka považujú iba za číslo.

MUDr. Miroslav Mikolášik

Viem, že ste boli kdesi na začiatku tejto myšlienky pochodovať za život. Čo vám dáva tento dnešný Pochod za život?

Bez nejakého sentimentálneho spomínania treba povedať, že na začiatku, po revolúcii vznikla organizácia, ktorá sa volala Dar života – Donum vitae a my sme vtedy zachytili úžasnú túžbu povedať pravdu o rodine, o človeku. Vtedajšie Československo a teda Slovensko tiež bolo medzi poprednými krajinami v počte potratov na stotisíc obyvateľov. Hovorili sme si, že tu treba niečo urobiť a veci pomenovať. Dali sme sa dohromady - ľudia rôznych profesií, bolo tam veľa lekárov. Sám som lekár a dobre viem, ako je to s ľudským životom, aj kedy začína. A kedy je jeho neodňateľné právo existovať. Fakt, že je to ľudská osoba od začiatku, treba šíriť medzi ľuďmi, medzi mamičkami, medzi rodičmi, medzi študentmi, medzi bežnými občanmi. Takže sme v tomto pokračovali aj ďalej a podarilo sa nám urobiť svetový Pro life kongres v roku 1992 v Bratislave, kde bolo 2 400 zaregistrovaných účastníkov z piatich kontinentov. Chcel by som povedať, že ani dovtedy, ani odvtedy žiadny kongres či architektov, či inžinierov, či lekárov nikdy nezhrmaždil 2 400 ľudí na jedno miesto, ale práve myšlienka za život, myšlienka ochrany života, myšlienka pravdy

o človeku to dokázala. Potom dostali niektorí z nás dôveru aj v politickom priestore. Sám som ako kresťanský demokrat bol najprv v protimečiarovskom období v Národnej rade a neskôr som sa snažil pôsobiť aj v európskom parlamente, kde vlastne robím doteraz. Založili sme tam európsku federáciu Pro life hnutí, ktorá sa menuje „Jeden z nás“. Táto myšlienka vznikla z presvedčenia, že Európska únia nesmie financovať žiadny výskum, pri ktorom by sa ničili ľudské embryá a používali by sa bunky z tých zničených embryí, alebo ich časti tela na nejaký výskum. To je neľudské, to je proti všetkým normám o ľudskej dôstojnosti. A táto skutočnosť žije. Práve tento piatok sme mali generálne zhromaždenie v budove Európskeho parlamentu. Pokračujeme veľkým kongresom v januári v Paríži, tak ešte budete o nás počuť.

A čo do budúcnosti? Budú sa aktivity tejto federácie nejako zväčšovať?

Keď niekto vidí čo i len obrázky od malilinkého štádia života až po pôrod a zakrýva si oči, že to, čo vidí, nie je človek, tak sa s ním akosi nedá viac hovoriť. Ak niekto „strčí hlavu do piesku“ a tú pravdu nechce uznať, lebo by sa musel zmeniť vo svojom chovaní. Preto nás nie sú milióny, ale len desiatky tisíc, dajme tomu. Ale čo by som rád odkázal aj cez tento

snímka: Martin Magda

rozhovor je, že občania by si mohli vyberať, lebo vždy hovoria: „Však tí tam hore, ako to hlasujú? Vláda, čo je práve pri moci, čo za zákony to prijíma, keď s touto úctou k životu nikto ešte poriadne nepohol?“ Vždy hovorím, aj mne to občas niekto povie: „Už ste tam dlho a prečo ste to nezmenili?“ Na to je iba jediná odpoveď, keď hovoríme o verejnom živote: Keď nám dáte 51 % vo voľbách, tak to zajtra zmeníme. Ale keď máme sedem, osem, deväť percent, to nie je väčšina. Ani v parlamente, keď sa hlasuje, to nie je päťdesiatjeden percent. Rád by som pozval ľudí trochu premýšľať o tom, pokojne si to premyslieť a nabudúce hlasovať za takých kandidátov, u ktorých je dopredu jasné, že nebudú ničiť život na začiatku, ani nebudú v pokušení dávať smrtiacu injekciu starčekom, nášmu blížnemu a podporovať eutanáziu.

Ďakujem za rozhovor.

pripravili: M. Magda a Bc. M. Gondová

Na Pochode za život sme stretli šesťdetnú rodinu Fabiana Novotného, pôvodom z Vítaza.

Ďalší naši rodáci na Pochode za život v Bratislave, pôvodom z Ovčľa a z Vítaza.

snímky: Martin Magda

Sila modlitby k Duchu Svätému

Keď mal Lolek (sv. Ján Pavol II.) desať rokov, naučil ho otec modliť sa modlitbu k Duchu Svätému. Každé ráno sa na kolenách spolu modlili a prosili o sedem darov Ducha Svätého. To ho priviedlo k hĺbke viery. Odvtedy sa každý deň až do smrti modlil túto modlitbu.

Ježiš povedal: „Ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky. Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás“ (Jn 14.16-17).

MODLITBA ZASVÄTENIA SA DUCHU SVÄTÉMU: Duchu Svätý, Duchu Boží, Duch svetla a lásky, tebe zasväcujeme svoj rozum, svoje srdce a svoju vôľu. Celé naše bytie pre čas i večnosť. Riad' naše myšlienky, aby sme ustavične počúvali tvoj hlas a nasledovali tvoje jemné vnuknutia. Daj nám milosť, Duchu Svätý, Duch Otca a Syna, aby sme mohli vždy a všade povedať: „Hovor, Pane, tvoj sluha počúva!“ Večná Láska! Daj, aby sme ťa milovali, ako ťa miluje Otec od večnosti a Syn v Otcovi. Daj nám milosť a silu konať vždy a všade v pokoji a radošti, s trpezlivosťou a nežnosťou, s dobrotivosťou a zhovievavosťou, s jemnosťou a vernosťou. Duchu Svätý, posväcuj pôsobiacou silou svojej milosti našu životnú cestu a veď nás k večným radošiam. Duchu Svätý, veď všetky národy k tvojej pravde! Naplňaj ohlasovateľov viery svetlom a silou, ako si naplnil apoštolov na Turíce. Vlej Ducha Lásky do všetkých kresťanských srdc, aby sme boli jedno srdce a jedna duša. Amen.

MODLITBY O DARY DUCHA SVÄTÉHO: Duchu Svätý, ty náš vodca a naša sila, ukáž nám, aké je nádherné smieť ti dôverovať a poslúchať ťa. Obdaruj nás svojimi darmi: daj nám dary múdrosti a rozumu, aby sme hľadali to, čo vedie k láske. Daj nám dar rady, aby sme vo všetkom spoznávali Božiu vôľu. Daj nám dar sily, aby sme v hodinách pokúšenia zachovali vnútorný pokoj. Daj nám dar vedomosti, aby sme spoznávali tvoje zázrak v ľuďoch i vo veciach. Daj nám dary zbožnosti a bážne Božej, aby sme si ctili tvoje tajomstvá a rozhodne sa odvracali od hriechu. Duchu Svätý, buď v našom živote silou, ktorá nás povzbudzuje. Oživuj v nás vedomie, že sme sa tebe zasvätili. Amen.

BUĎ V NÁS, S NAMI A MEDZI NAMI: Príď, Duchu Svätý, tešiteľ zarmútených, daj, aby boli všetci smútiaci opäť naplnení radosťou! Príď, Duchu Svätý, zástanca biednych, pomôž všetkým, ktorí sú chudobní a opustení! Príď, Duchu Svätý, sila slabých a unavených, buď všetkým, ktorí už nemajú síl, oporou v živote! Príď, Duchu Svätý, pomocník osamelých, buď útočiskom tých, ktorí nikoho nemajú! Príď, Duchu Svätý, uzdrav chorých, daruj všetkým ľuďom zdravie tela i duše! Príď, Duchu Svätý, zmiluj sa nad nami! Buď v nás, s nami a medzi nami! O to ťa prosíme dnes a vždy. Amen.

Imprimatur: biskup Mons. Viliam Judák, Nitra, 11.1.2010

*Odporúčaná modlitba. Litánie k Duchu svätému na stránke: <http://spolukbohu.webnode.sk/modlitby/>
Na obrázku: Duch Svätý zostupuje na apoštolov, zhromaždených s Pannou Máriou vo Večeradle. Prosíme o modlitby za dobrodincov, ktorí prispeli na šírenie tohto obrázku.)*

Panna Mária v Medžugorí: „Vzývajte Ducha Svätého. Modlite sa o pomoc Ducha Svätého. Modlite sa, aby vás Duch Svätý viedol k pravde, mohol vám pomôcť poznať ju a skrze to poznanie pravdy budete môcť byť jedno s Nebeským Otcom a s mojím Synom. Dožadujte sa najprv Ducha Svätého a keď sa vám Ho dostane, bude vám pridaná aj ostatná. Tí, ktorí boli obdarení Duchom Svätým, dostali všetko. Prostredníctvom Ducha Svätého sa stanete prameňom Božej lásky.“

Matka Božia nám odkázala cez talianskeho kňaza Dona Gobbiho (imprimatur biskup Mons Tondra): „Som božská Nevesta Ducha Svätého. Duch nemôže odolať hlasu Nevesty, ktorá ho volá. Preto sa všetci pripojte ku mne, moji malí synovia, v dnešnom vzývaní Ducha Svätého. Vaša úpenlivá prosba nech sa stane modlitbou tejto poslednej doby. Nech vaša modlitba je neprestajná, často ju opakujte, pretože vás ju naučila a o ňu vás vrúčne žiada vaša nebeská Matka: „Príď, Duchu Svätý, na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, tvojej milovanej nevesty!“ A otvorte si srdcia nádeji, lebo má k vám prísť najväčší zázrak o druhých Turíc.“

Sv. omša za miestnych poľovníkov v kaplnke Narodenia Panny Márie v Doline

Sv. omša za miestnych poľovníkov v kaplnke Narodenia Panny Márie v Doline

snímky: Martin Magda

„Nájde Syn človeka vieru, keď príde?“

Začal sa mesiac október

Začal sa mesiac október a hoci mnohým sa v mysli vynárajú iné asociácie v súvislosti s týmto kalendárnym mesiacom, pre nás, kresťanov, má október predovšetkým prívlastok mariánsky. Tento mesiac je v katolíckej cirkvi zvlášť venovaný Panne Márii a ružencu. Práve počas týchto októbových dní sa nám naša nebeská Matka ponúka, aby sme s ňou intenzívnejšie strávili čas, aby sme jej venovali svoju pozornosť, aby sme s ňou viedli dialóg, aby sme jej bezhranične dôverovali, že naše úprimne prosby vypočuje.

„Moje drahé deti,...“

Panna Mária nás počas svojich zjavení v Medžugorí nazýva „moje drahé deti“ a neúnavne nás vyzýva, aby sme sa modlili srdcom a žili podľa učenia jej Syna Ježiša Krista. Naposledy 2. októbra 2015 vo svojom posolstve doslova povedala: „Drahé deti, tu som medzi vami, aby som vás povzbudila, naplnila svojou láskou a znovu pozvala, aby ste boli svedkami lásky môjho Syna. Mnohé deti nemajú nádej, nemajú pokoj, nemajú lásku. Hľadajú môjho Syna, ale nevedia, ako a kde ho nájsť. Môj Syn k nim vystiera ruky a vy im pomôžte prísť do jeho objatia. Deti moje, preto sa musíte modliť za lásku. Musíte sa veľa, veľmi veľa modliť, aby ste mali stále viac lásky, pretože láska víťazí nad smrťou a spôsobuje to, že život trvá. Apoštoli mojej lásky, deti moje, pravdivým a jednoduchým srdcom sa zjednocujte v modlitbe, akokoľvek ďaleko by ste boli od seba. Povzbudzujte sa na-

vzájom v duchovnom raste tak, ako vás ja povzbudzujem. Bdiem nad vami a som s vami, kedykoľvek si na mňa pomyslíte. Nebeský Otec vypočuje vaše modlitby...“

Nepokoj a nespravodlivosť

Média nás dennodenne krmia informáciami, ako vo svete vládne nepokoj a nespravodlivosť. Dve tretiny ľudstva na našej planéte trpí chudobou. Aktuálne sme svedkami toho, ako milióny ľudí utekajú z území a krajín, v ktorých žili pre náboženské nepokoje a lokálne vojny a stávajú sa utečencami, pretože človek sa stal šíriteľom zla. Mnohí sa pýtajú, čo bude s Európou ako takou a národmi, ktoré ju obývajú? Stane sa Európa vplyvom záplavy moslimského obyvateľstva a negatívnymi demografickými ukazovateľmi skutočne moslimskou? Stane sa kresťanstvo a kresťania v Európe menšinou vrstvou? Budú sa z našich európskych chrámov a katedrál stávať mešity?

Veštec so sklenenou guľou

Kto by chcel zodpovedne na tieto a podobné otázky už dnes nájsť odpoveď, stavia sa do pozície vešťa so sklenenou guľou. Myslím, že nikto dnes nedokáže odhadnúť, čo sa udeje s Európanmi ako takými, ich globalizáciou ovplyvnenou kultúrou, ich tradíciami. A dnes aj v mnohom oslabovaným a vlažným náboženstvom vplyvom náhleho prílevu obrovského množstva ľudí vyznávajúcich predovšetkým islam.

Pozrime sa do histórie. Svätý Cyril prv, ako bol učinil spolu so svojim bratom Metodom svoju cestu na Veľkú Moravu, byzantský

dvor ho poveril veľmi závažnou a zodpovednou úlohou – misijnou cestou k Arabom. On neniesol zbrane, ale iba Sväté písmo. Keď vysvetľoval náuku kresťanskej viery a slobodnú vôľu človeka, silne argumentoval a hovoril: „Náš Boh je ako morská hlbina. Preto sa mnohí púšťajú na tú hlbinu, aby ho hľadali. Silní duchom s jeho mocou ju preplávajú a navracajú sa s bohatstvom múdrosti. No zo slabých a tých, čo sa pokúšajú prejsť v búľtavých koráboch, jedni sa potápajú a druhí len ťažko vydychujú, zmietajúc sa v bezmocnej lenivosti. Vaše more je však úzke a pohodlné a každý ho môže preskočiť, len toho sa drží, čo každý môže urobiť. Lebo keď nespútal vo vás hnev a žiadostivosť, ale popustil, do akej priepasti vás vrhá?!“

Náuka islamu

Svätý Cyril teda použil toto podobnenstvo aby jednoduchšie vysvetlil, že kresťanská náuka sa dá skúmať, hoci sa dá v tomto skúmaní aj pomýliť a zaplietť, no náuka islamu, kde je všetko jednotné a nič nie je nadprirodzené, to ulahodí všetkým. Tak isto bezhlavé dobývanie nových území a vraždenie a tiež mnohoženstvo, to všetko je pre nich záhubou.

Dokázali by sme my dnes argumentovať pred ľuďmi inej viery? Je naša viera dostatočne znalá a silná, aby sme dokázali ponúkať dôkaz o tom, že Kristov morálny zákon je viac, ako to, čo hlása iné náboženstvo?

Panna Mária hovorí presne o nás

Toto všetko má za následok, že sme pristúpili na nechutnú hru satana a nechali sme si do sŕdc zasiahť nepokoj. A Panna Mária hovorí presne o nás, o jej deťoch, ktoré nemajú nádej, nemajú pokoj ani lásku. Odpoveďou totiž nemá byť nepokoj, ale dôvera s ružencom v ruke a modlitbou na perách. Prednedávnom som počúvala výpoveď jednej mladej ženy z Konga, ktorá rozprávala o prenasledovaní v ich krajine, o vraždení sa ľudí navzájom len preto, že nepatrili k etniku, ktoré si násilím prisvojilo moc v ich krajine. Keď jej povstalci vyvraždili celú rodinu, zostal jej po starom otcovi iba ruženec, ktorý jej v chvate vtisol do ruky, keď ho odvážali na smrť. Nesmierne sa bála o svoj život a iba počas modlitby ruženca necítila ten obrovský strach, ktorý ju inak celú ovládol. Preto sa ruženec modlila neustále, počas celého dňa. Modlila sa ruženec za ružencom aj viac ako stokrát za deň, pretože keď sa ho prestala modliť, okamžite ju premkol ten strašný strach. Nakoniec dokázala vďaka modlitbe prežiť, ba dokonca aj odpustiť vrahom jej rodiny.

V dnešnom svete niet pokoja

Ani v dnešnom svete niet pokoja, či už je to Blízky východ, Ukrajina, Sýria, Turecko, Afganistan a i. Sme svedkami toho, že jednotlivé národy síce uznávajú Boha (Alaha, Jahveho), no nie ako Otca všetkých ľudí. A práve nesprávne nazeranie na človeka, na Boha, alebo liberálny život úplne bez Boha, dokonca proti Bohu, bol tragédiou či už za nacizmu, komunizmu, ale aj za demokracie. Egoizmus, smäd po moci, pomstychtivosť majú úplne v moci človeka Ameriky, ale aj Európy. Moderná doba, na ktorú

sa všetci tak radi a často odvolávame, mala človeka povzniesť, avšak realita je iná, pretože moderná doba skôr pozbavila človeka dôstojnosti a úcty k životu. V mene modernej doby vraždíme deti, starých ľudí, v mene modernej doby sa rozpadávajú manželstvá, vytráca sa zbožnosť, modlitba. A odpoveď na toto všetko je v jedinom slove – RUŽENEC. Ani veľké historické revolúcie ako francúzska, či komunistická nedokázali udržať to, čo hlásali, ale ruženec, ten to dokáže.

Predstavme si, že by v tejto chvíli, teraz, tu s nami fyzicky žil Ježiš Kristus. Čo by urobil? Zobral by samopal a utekal by na hranice, aby obrátil Európu pred migrantmi? Nie! Iba by so slzami prosil svojho nebeského Otca aby nám prinavrátil rozum, pretože sa z nás stali nemysliace automaty. Zatiaľ, čo v jednej časti sveta nemajú ľudia chlieb a svoje deti so zbraňami v rukách učia, ako majú nás, vyspelú kultúru nenávidieť, my blahosklonne skloňujeme vo všetkých pádoch slovo tolerancia. Stali sme sa takí tolerantní ku všetkému, až sme stratili zmysel pre hodnoty.

Nájde kresťanskú vieru v Európe

Na konci podobenstva o chudobnej vdove a sudcovi sa Ježiš Kristus pýta: „Nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ Nájde kresťanskú vieru v Európe, na Slovensku, nájde živú vieru v našej obci? Živá viera, o ktorú doslova „žobre“ náš nebeský Otec, v nás zostane len prostredníctvom ruženca. Avšak nenazdávajme sa, že žitá živá viera prináša bezproblémový život, to nie. Ale ak budeme pretrvávať v svojej neviere, akoby

ilustračná snímka: M. Magda

sme Bohu zviazali ruky. A on nás predsa miluje, chce náš súhlas, chce v našom živote konať, chce súhlas našej živie, žitej viery.

Prinavrátme sa k ružencu. Ten jediný nás zbaví strachu z budúcnosti, ten jediný dokáže byť silnejší ako všetky zbrane sveta. Máš strach? Ruženec. Premýšľaš, čo vyrastie z tvojich detí? Ruženec. Nedokážeš bojovať sám so sebou a máš pocit, že ťa nepritahuje opačné pohlavie? Ruženec. Si lakomec a nedopraješ ani sebe samému? Ruženec. Žije tvoje dieťa v hriechu nečistoty? Ruženec. Máš nevyliciteľnú chorobu? Ruženec.

Budme tými, ktorí budú šíriť pokoj, lásku a vzájomnú úctu

Aj keď to bude na začiatku ťažké, Panna Mária nám pomôže, veď sme "jej drahé deti".

Bc. Martina Gondová

Sto rokov od príchodu vdp. Jozefa Čárskeho do farnosti Široké

V týchto dňoch uplynie sto rokov od príchodu kňaza vdp. Jozefa Čárskeho do farnosti Široké. K farnosti Široké vtedy patrili filiálka Víťaz a filiálka Ovčie, v dobových dokumentoch nazývaná aj ako Malý Víťaz.

Storočnica od jeho príchodu je príležitosťou pripomenúť si činnosť a životnú púť kňaza a neskôr biskupa Jozefa Čárskeho, ktorého pôsobenie vo farnosti Široké ako farára bolo jediné v jeho kňazskom živote.

Príchod vdp. Jozefa Čárskeho bol v neľahkých časoch 1. svetovej vojny, keď vojnové udalosti zasiahli prakticky každú farnosť vo vtedajšej Rakúsko-Uhorskej monarchii, do ktorej Slovensko patrilo.

Podľa zachovalých záznamov prišiel vdp. Jozef Čársky do Širokého spoločne so svojou matkou, v piatok 15. októbra 1915 o 15:00 hod., keď predtým pôsobil ako kaplán pre maďarských veriacich v Monoku (teraz farnosť nachádzajúca sa na území Maďarska) a neskôr pre slovenských a nemeckých veriacich v Košiciach.

Príchod do starej a značne poškodenej fary v Širokom bol, pre vtedy 29-ročného kňaza, ktorý prišiel z mestského prostredia, životnou skúškou, ktorá ho v žiadnom prípade neodradila od jeho rozhodnutia pôsobiť ako kňaz medzi jednoduchým kresťanským ľudom na slovenskom vidieku. O stave farskej budovy neskôr napísal: „...v izbách som nemohol nájsť žiadne vhodné miesto na posteľ, kde by nepršalo. V jednu noc som bol nútený preniesť svoje lôžko do druhej izby a tu som spal pod dáždnikom.“

Jozef Čársky – seminarista

Jozef Čársky ako študent viedenského Pazmáňovho bohosloveckého kolégia v roku 1905. Pri prepustení zo štúdiá dostal písomné hodnotenie, ktoré znelo: „Svedectvo, ktorým dolu podpísaný potvrdzujem, že Jozef Čársky od 9. októbra 1905 až do 20. apríla 1906 bol žiakom Pazmáňovho kolégia a vynikal príkladnou zbožnosťou a skvelými mravmi. Viedeň, 28. apríla 1906, Anton Drexler, rektor.“

*Na pamiatku mojho príchodu do Širokého mojím milovaným veriacim.
14. nov. 1915.*

*Jozef Csárszky
farár.*

V jeho konaní ako kňaza, ale už aj ako študenta teológie sa plne prejavoval jeho národný, vlastenecký duch, v ktorom vyrastal a ktorý si doniesol z domova. Je skutočnosťou, že ho v 1. ročníku štúdiá teológie vo viedenskom Pazmáneu vylúčili zo štúdiá za jeho proslovenský postoj a označili za pansláva. Príčinou vyhodenia bol zaslaný národne povzbudzujúci list. Vtedajší rektor seminára Anton Drexler v súvislosti s jeho prepustením mu vydal hodnotenie, ktoré ho charakterizuje ako žiaka „vynikajúceho príkladnou zbožnosťou a skvelými mravmi.“ Aj napriek takýmto charakterovým vlastnostiam musel viedenský seminár opustiť.

Informácia o vylúčenom 20-ročnom seminaristovi Jozefovi Čárskom sa dostala k vtedajšiemu košickému biskupovi Augustínovi Fischer-Colbriemu, ktorý v osobe Jozefa Čárskeho videl schopného, charakterovo a morálne vysoko vyspelého mladého muža, túžiaceho byť Kristovým kňazom. Prijal ho do košickej diecézy a vyslal dokončiť teologické štúdiá do kňazského seminára v Innsbrucku. Ktovie, či si vtedy uvedomil, že o 19 rokov neskôr bude kňaz Jozef Čársky, rodák zo záhorskej obce Gbely, jeho nástupcom na biskupskom stolci Košickej diecézy.

Pôsobenie vdp. Jozefa Čárskeho v širokej farnosti nebolo ľahké. Ako proslovensky a vlastenecky zmýšľajúci kňaz bol trňom v oku vtedajších úradov. Krátko po príchode do farnosti, mu notár v Širokom oznámil, že dostal za úlohu sledovať a hlásiť jeho vlasteneckú činnosť, preto, aby bol obozretný. Aj napriek tomu začal vdp. Jozef Čársky popri svojich kňazských povinnostiach rozvíjať kultúrnu a národne osvetovú činnosť. Ako vynikajúci

kazateľ si získal srdcia svojich veriacich. Venoval sa predovšetkým dušpastierskej práci, ale aj náboženskému, kultúrnemu a hospodárskemu povzneseniu svojich farníkov. S mládežou začal nacvičovať divadelné hry, organizoval pravidelné katechézy pre veriacich, nacvičoval náboženské a národné spevy. Horlil, aby sa do každej katolíckej rodiny dostala katolícka tlač. Na adresu svojho farára sa veriaci často potešovali slovami: „Náš pán – tuhý Slovák.“

Známy bol jeho postoj k školskej a rodinnej výchove, ktorú spájal predovšetkým s milosťou Božou. Často zdôrazňoval úlohu školy, ktorou je naučiť žiakov vedomostiam, potrebných pre život a vychovať ich k mravnému životu. Taktiež zdôrazňoval a vyzdvihoval osobný príklad rodičov pre svoje deti.

Ako kňaz videl a poznal biedu svojich farníkov a v čase vojny zväčšenú o živelné udalosti. V dôsledku vojny boli vo farnosti (obciach) pravidelné rekvirácie potravín, ktoré značne obmedzili rozvoj obchodu. Nikto nemohol svojvoľne predávať ani kupovať obilie. Na každého člena rodiny bol stanovený limit obilia, zemiakov a ostatných plodín, ktoré si hospodár mohol ponechať. Čo bolo na viac, to bolo zrekvirované za úradnú cenu v prospech armády. Ku každoročným rekviráciám sa pridala nepriazeň počasia. Vo farskej kronike je o jednotlivých rokoch napísané:

Rok 1915: „...celú jeseň pršalo, ...vyskytla sa choroba šarlach...“

Rok 1916: „...rekvirácia potravín,... zvonov,...“

Rok 1917: „...dlhotrvajúcu zimu vystriedalo katastrofálne sucho,na poli sa skoro nič neurodilo.“ O tomto roku do farskej kroniky vdp. Jozef Čársky doslovne napísal: „...nebolo úrody obilia a ani zemiakov. Dobytok hynul hladom a ľudia hladovali..., ovos a jačmeň s kosami nemohli žať, ale trhali ho zo zeme rukami....“

Nakoniec o roku 1917 napísal: „Celý tento rok bol nešťastným, trpkým a plným sĺz.“

Rok 1918: „...rekvirácia potravín, ľanu a šatstva pre armádu. Suchú jar vystriedalo daždivé leto, mokré obilie, raž a pšenica sa zbieralo do stodôl.“

Rok 1919: „...mokrú a veľmi studenú jar, polia kvôli podmáčaniam nemôžu byť obhospodarované...kolkovanie peňazí, ktoré nemajú žiadnu hodnotu,...“

Rok 1920: „...prudké dažde, krupobitie,... zničili časť úrody obilia. Mokré leto spôsobilo, že ďatelina pohnila,... zemiaky na zmáčanějších poliach pohnili,..., od 17.októbra do konca roka mrazy...“

Rok 1921: „...30. mája,...silné krupobitie zničilo jesenné siatiny, voda v škole siahala do výšky 1 metra, ... 24. a 25. júna nastala opravdivá zima,... v júli vypukol dobyť mor, od 30. mája do 13. augusta nepršalo,...“

Napriek všetkým týmto udalostiam, ktoré vdp. Jozef Čársky prežil so svojimi farníkmi, pustil sa do obnovy jednotlivých kostolov vo farnosti. S pomocou farníkov, žijúcich v USA, zorganizoval zbierky na nové zvony, sochy, opravovali sa oltáre, organy,..., vo svojej farnosti vykonal pre svojich veriacich malé misie... .

Dennodenne sa stretával so svojimi farníkmi, povzbudzoval, radil, v ťažkých chvíľach s nimi spolucítil a prežíval radosti i starosti každodenného života. Dbal, aby praktická kresťanská viera bola súčasťou ich každodenného života ako jednotlivcov, tak celých rodín.

S kňazmi zo susedných farností, hlavne so Štefanom Onderčom, farárom v Ražňanoch a Františkom Majochom, farárom v Hermanovciach vytvorili silné spoločenstvo národne citiacich kňazov. Počas ich pôsobenia vo farnostiach došlo k skončeniu 1. svetovej vojny, rozpadu Rakúsko-Uhorskej monarchie a k vytvoreniu Československej republiky ako spoločného štátu Čechov a Slovákov. Silné maďarizačné tlaky, ktoré pretrvávali na východnom Slovensku, sa snažili oddeliť východné Slovensko od novovzniknutého štátneho útvaru vyhlásením tzv. "Vychodoslovjacej republiky", ktorá by bola pričlenená k Maďarskej republike. Proti týmto aktivitám silno

Fotografia Božieho hrobu v kostole v Širokom z r. 1923 s oltárom a sochou Božského Srdca Ježišovho, ktoré boli vyhotovené rezbárskym majstrom Bohdanom Beckom z Kutnej Hory.

Na fotografii z roku 1948 je vdp. Jozef Čársky už ako otec biskupskej diecézy. Táto fotografia je podľa historika našej bývalej farnosti Vila Širockého z primícií vdp. Andreja Galduna z Ovčia. Otec biskup stojí na "ganku". Vľavo pod slamenou strechou je bývalý kostolník z filiálky Víťaz pán Štefan Bialončík.

vystúpili kňazi Štefan Onderčo, Jozef Čársky a František Majoch, ktorí 17. decembra 1918 zvolali na faru do Ražnian pamätné zhromaždenie, ktorým obyvatelia východného Slovenska deklarovali svoju vôľu žiť v jednom spoločnom štáte s Čechmi a Slovákmi. Slávnostný prejav na zhromaždení predniesol Jozef Čársky. Tohto zhromaždenia sa zúčastnil aj mladý politik Karol Sidor, ktorého na toto zhromaždenie vyslal Andrej Hlinka z Ružomberka a ktorý v nasledujúcich rokoch udržiaval s vdp. Jozefom Čárskym blízky kontakt.

O rok neskôr, v júni roku 1919, keď Slovensko napadlo vojsko Maďarskej Republiky Rád si vdp. Jozef Čársky zachránil život spoločne so svojím kaplánom Floriánom

Kofritom útekom do Liptovského Mikuláša. Po potlačení a vyhnaní maďarského vojska československými jednotkami sa vrátil do farnosti. Pomste boľševických revolucionárov neušiel kňaz vdp. František Majoch, farár v Hermanovciach, ktorého 9. augusta 1919 zavraždili v škole v Bertotovciach.

O pôsobení vdp. Jozefa Čárského v širokej farnosti vydal svedectvo jeho kaplán vdp. Florián Kofrit, ktorý o ňom o.i. napísal: „...Ľud si vážil svojho kňaza a ochotne prinášal obety, a to aj v ťažkých časoch 1. svetovej vojny, keď Čársky opravil faru, pokryl kostol, vo filiálke zväčšil kostol,... Po vojne za podpory najmä amerických krajanov zakúpil do všetkých kos-

tolov zvony a vnútrajšky kostolov dal obnoviť. Za osem rokov jeho účinkovania v Širokom sa stali veriari celej farnosti oduševnenými katolíckymi, uvedomelými Slovákmi a hospodársky značne pokročilými roľníkmi. Nedivme sa, že ľud miloval svojho farára Jozefa Čárského. Mal za čo.“

Ako farár pôsobil v Širokom do konca roku 1923. 31. októbra 1923 bol vymenovaný za profesora morálky a pastorálky na vysokej bohosloveckej škole v Košiciach a za riaditeľa Katolíckeho stredoškolského konviktu. V období od 31. 10. 1923 do 31. 12. 1923 viedol našu farnosť kaplán Florián Kofrit, vdp. Jozef Čársky prichádzal do farnosti len na nedele a sviatky.

pripravil: Vilo Širocký, Široké

Životné mílniky biskupa Jozefa Čárskeho (1886 - 1962)

9. 5. 1886	Manželom Jánovi Čárskemu a Márii rod. Kokešovej sa v obci Gbely na Záhorí narodil prvorođený syn Jozef. Spolu mali 14 detí.
1893 - 1897	Žiak Ľudovej školy v Gbeloch.
1897 - 1905	Študent osemročného gymnázia v Skalici.
1905 - 1905	Študent teológie v kolégiu Pazmaneum vo Viedni.
20. 4. 1906	Vylúčený zo štúdia za jeho proslovenský a vlastenecký postoj, je označený za pansláva.
1906 - 1909	Ujíma sa ho košický biskup Augustín Fischer Colbrie a posíla ho dokončiť teologické štúdiá do Innsbrucku.
26. 7. 1909	Vysvätený za kňaza v Innsbrucku.
1. 8. 1909	Primičná sv. omša v rodnej obci.
1. 8. 1909	Odmieťa ponuku farára pre Slovákov, žijúcich v USA.
1909 - 1911	Kaplánske miesto v obci Monok (Maďarsko).
1911 - 1915	Kaplánske miesto pre nemeckých veriacich v Košiciach, profesor náboženstva na Vyššej dievčenskej škole v Košiciach a predseda charitného združenia Chlieb sv. Antona.
15. 10. 1915	Prichádza na svoje prvé farárske miesto do farnosti Široké s filiálnymi kostolmi vo Vítazi a v Ovčom.
31. 10. 1923	Vymenovaný za profesora morálky a pastorálky na Vysokéj bohosloveckej škole v Košiciach.
31. 12. 1923	Odvzdáva farnosť Široké svojmu nástupcovi vdp. Vojtechovi Jančárymu a odchádza do Košíc.
30. 3. 1925	Pápežom Píom XI. bol vymenovaný za titulárneho biskupa Tagorského a za apoštolského administrátora Rožňavského biskupstva.
14. 6. 1925	V Dóme sv. Mikuláša v Trnave prijal biskupskú vysviacku.
12. 11. 1925	Pápežom Píom XI. je vymenovaný za košického apoštolského administrátora.
8. 9. 1939	V dôsledku viedenskej arbitráže dochádza k zmene štátnych hraníc a tým aj k zmene spravovaných farností košickou diecézou. Mesto Košice je súčasťou Maďarska. Biskup Jozef Čársky odchádza do Prešova.
26. 8. 1946	Návrat biskupa Jozefa Čárskeho do biskupského sídla v Košiciach.
1948 - 1962	Spravuje košickú diecézu a de facto je stále pod policajným dozorom.
11. 3. 1962	Zomiera v košickej nemocnici na chrípku.
15. 3. 1962	Je pochovaný v krypte Dómu sv. Alžbety v Košiciach.

Vítazský rodák, kňaz vdp. Ladislav Franc (1941-2010) bol v roku 1962 študentom 2. ročníka kňazského seminára. Z domova veľa počul o biskupovi Čárskom a prechovával k nemu veľkú úctu a veľmi blízky vzťah. Biskup Čársky bol k svojmu seminaristovi vždy otvorený. Po smrti biskupa Čárskeho napísal nasledovnú báseň:

***Zomrel náš veľkňaz,
zomrel arcipastier.
Zhasla svieca na oltári,
plačeme všetci mladí, starí,
že nečujeme viac Váš hlas.
Posvätné Vaše ruky znehybneli
a my sme smutní v bezradnosti,
kto nás bude viesť, napomínať,
kto vysluhovať nám sviatosti.
Plačeme všetci a smútime,
no smútok sa v nás neuhostí,
pretože vieme, že ste prešli
z úskalí tohto života do radosti.
Z Vašej tváre čítame slová:
„Neplačte za mnou, deti moje,
bo taká Božia bola vôľa.
Neplačte za mnou v tejto chvíli,
veď ja odchádzam ku Majstromi.
Idem pripraviť miesto pre Vás,
vyprosiť sily nástupcovi.“***

Je zaujímavé, že vdp. Ladislav Franc, ktorý zomrel 12. októbra 2010, mal pohreb 15. októbra 2010 vo výročný deň príchodu vdp. Jozefa Čárskeho do širokej farnosti.

Spomínaný 15. október je pre víťazských veriacich o to cennejší, že filiálka Vítaz bola prvá, do ktorej vkročil vdp. Čársky, lebo prichádzal od vlaku z Kluknavy.

Ružencová Panna Mária

Počas slnkom zaliatych dní 3. až 4. októbra sa v Obišovciach udiala výnimočná udalosť. Slávili sme v diecéznom Sanktuáriu Ružencovej Panny Márie spolu s otcom arcibiskupom Bernardom odpustovú slávnosť, ktorej vyvrcholením bola slávnostná sv. omša o 10:30 h., na ktorej sa zúčastnilo do 10 000 veriacich z každého kúta našej arcidiecézy. V tento milostivý čas sme mohli znova zažívať Božiu blízkosť na vršku, ktorý má názov "Putnok". Počas týchto dní sme sa mohli znova učiť dôvere v mocný príhovor našej nebeskej Matky Márie. Mnohí z nás odišli z tohto miesta občerstvení, osviežení, povzbudení na duchu a vo viere. Ďakujeme našej Kráľovnej posvätného ruženca, že sme jej mohli zveriť v tejto krásnej modlitbe mnohé ťažké a náročné situácie nášho života. Ďakujeme kňazom, organizátorom, veriacim farnosti a otcovi arcibiskupovi Bernardovi za vytvorenie ľudsky a duchovne pekného prijatia a postoja. Vďační pútnici a veriaci z farnosti.

Informoval: Michal Harakal, duchovný správca farnosti a pútnického miesta

Homília Mons. Bernard Bober - Obišovce 2015

Milí bratia kňazi, diakoni, seminariisti, rehoľné sestry, milí mariánski ctitelia a pútnici, zhromaždení tu na mariánskom vršku Putnok v Obišovciach, ako aj vy všetci, čo nás sledujete prostredníctvom vysielania Slovenskej televízie, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Nepokoje a neistota, finančná a utečenecká kríza, vojnové konflikty, hrôza a strach, ploty, reťaze a ostnaté drôty, sa stali témou našich dní. Zábery z oblastí zničených vojnou, ľudia na úteku, trpiace rodiny a zomierajúce deti, diabolské vraždenie ich rodičov, zabíjanie kresťanov – to všetko sa muselo bolestne dotknúť každého dobrého srdca.

A ako by toho nebolo dosť, v trňoch ostrej kritiky sa ako ináč, ocitla aj Cirkev. Mnohé médiá chceli v tejto kritickej situácii označiť Cirkev ako tú, ktorá nie je schopná pomôcť, a teda je v živote našej spoločnosti zbytočná. Pritom sme vďaka jasnému postoju pápeža Františka deklarovali postoje a ponúkli pomocnú ruku aj na Slovensku, tak ako to už celé roky robíme pri podpore humanitárnych a misijných diel na celom svete.

Sme svedkami toho, ako sa relativizujú postoje, výroky a hodnoty. Tak ľahko sa dá všetko prekrútiť a spochybniť! Keď pred dvomi týždňami médiá informovali o II. Národnom pochode za život v Bratislave, správy boli veľmi krátke, strohé a nejasné – niekoľko tisíc ľudí – také boli titulky, pričom ich počet v skutočnosti dosiahol skoro 70-tisíc.

Hneď po správe o tejto udalosti, aby sa náhodou Cirkvi nepripísal nejaký úspech, bola do vysielania zaradená správa o zneužívaní detí katolíckym hodnostárom – správa, ktorá tam dostala priestor už najmenej desaťkrát.

Aby sa zmietli zo stola sympatie voči učeniu Evanjelia a Cirkvi, hneď sa poukáža na hriechy, zlyhania, či zločiny jej jednotlivcov. Odkiaľ pramení táto nenávisť voči Cirkvi a voči Katolíckej cirkvi zvlášť? Pre koho predstavuje Cirkev také veľké nebezpečenstvo, že musí byť z princípu znevažovaná a spochybňovaná?! Aj toto sú reťaze a ostnaté drôty, ktorými nás tento svet zviaza a chce spútať slobodu nášho presvedčenia, ovplyvniť našu vieru a podlomiť ju, odtiahnuť nás od Krista a od Cirkvi.

Dnes ale navzdory všetkým týmto trňovým a ostnatým drôtom či reťaziam, chcem vám predstaviť a dať do vašej pozornosti inú reťaz. Je to spojivo, ktoré namiesto nenávisť a rozdeľovania, zjednocuje, upevňuje a vnáša medzi ľudí odpustenie, zmierenie a pokoj. Tou reťazou, ktorú tvoria duchovné perly modlitieb a meditácií, je posvätný ruženec!

Na tomto mieste v Obišovciach, tu v našom diecéznom mariánskom sanktuáriu, sa vďaka tejto duchovnej reťazi pripútavame k Bohu cez Pannu Máriu už veľmi dlho. Len pre zaujímavosť spomeniem, že už v roku 1773 jágerský biskup Karol Esterházi udelil privilégia úplných odpustkov pre slávnosť Ružencovej Panny Márie tu v Obišovciach. Bolo to presne 90 rokov po tom, čo kresťanská Európa vďačila Božej Matke za víťazstvo nad expanziou a útlakom vtedajšej Osmanskej ríše. Už vtedy v Panne Márii naši predkovia spoznali mocnú ochrankyňu kresťanov.

Pri pohľade na milostivý obraz Matky Božej obišovskej, ktorý sa tak veľmi podobá vyobrazeniu tr-

navskej Panny Márie, vidíme jej zdvihnutú pravicu, ktorou nám ukazuje prameň nášho šťastia, radosti a sily. Mária dvíha ruku smerom k nebu, k Bohu, k svojmu Synovi Ježišovi, k večnej radosti. Poukazuje na svet, ktorý je našim skutočným domovom, je našou nebeskou vlasťou, cieľom a završením našej pozemskej cesty.

Tak pokojne sa z tohto obrazu na nás Panna Mária pozerá a ľavou rukou na svojom srdci nás uisťuje, že napriek tomu, že sa zlo a hriech stále viac šíria vo svete, jej Nepoškvrnené srdce nakoniec zvíťazí. My sa k tomu máme pričniť modlitbou, osobným zasvätením a prežívaním tajomstiev ruženca. Preto tento obraz obišovskej Panny Márie stelesňuje našu vieru v konečné víťazstvo Boha, ktorý je láska. Žiadna mocnosť, ani sila, diktatúra, či ideológia nemôže zlomiť finálne víťazstvo Božej lásky a milosrdenstva.

Toto si uvedomujeme ako veriaci ľudia aj v neistých časoch, ktoré žijeme. Sestra Lucia z Fatimy povedala: "Nejestvuje problém materiálny, alebo duchovný, národný, alebo medzinárodný, ktorý by sa nemohol vyriešiť prostredníctvom ruženca!" Skutočne, ruženec už od svojich prvopočiatkov, odvtedy, čo ho v dnešnej podobe horlivo rozširoval svätý Dominik, bol vnímaný ako najsilnejšia zbraň proti pôvodcovi rozdelení a vojen, proti diabliovi, nerestiam, hriechom a herézam.

Hlavný vatikánsky exorcista, don Gabriele Amorth, hovorí: "Pre diabla nie je nič horšie ako ruženec. Túto modlitbu neznáša. Každý Zdravas je pre neho ako úder po

hlave." A dodáva: "K mnohým oslobodeniam došlo, keď sa ľudia vedľa posadnutého modlili ruženec!"

Drahý brat a milá sestra v Kristovi, celkom osobitne sa chcem prihovoriť tvojmu srdcu, aby si zamilovalo modlitbu ruženca. Lebo len vtedy sa ho budeš rád modliť, keď bude skutočne твоjím. Ale ako sa ruženec môže stať твоjím ružencom?

Kresťan katolík a ruženec sú neodmysliteľne spojení. Ruženec s ním vstáva, ukladá sa s ním na odpočinok, ide s ním do práce, do kostola, do spovednice, ide s ním až do hrobu. Iba cez častú modlitbu a neustále používanie sa ruženec stane твоjím ružencom.

Pri rozjímaní nad obrazmi z Ježišovho života, ktoré ti ruženec kladie pred oči, sa klanáš Bohu, prežívaš radosť i smútok, chuť z víťazstva nad smrťou, pokoru, odpustenie, trpezlivosť. Svoje životné cesty zrazu porovnávaš so situáciami zo života Ježiša a Márie. Tu sa ti otvoria oči, znenávidíš vlastné hriechy, odmietneš zalúbenosť do seba, zamiluješ si obeť a kríž, obdivuješ čisté Máriino srdce a jej pokoru, ktorá pritiahla Božiu lásku na zem. Objavíš lásku, ktorá Máriu pohla kráčať cez hory, uvidíš jej dobrotu a radostnú poslušnosť voči Bohu vo všetkom.

Keď si zamiluješ tieto Máriine čnosti, ktoré ti ruženec predstavuje a keď ich budeš zdokonaľovať vo svojom srdci a vo vzťahoch, potom pocítiš, ako sa ťa ruženec v dobrom slova zmysle zmocnil, ako sa stal твоjím osobným ružencom. Už sa ho nebudeš modliť len perami,

ale budeš ho žiť zo všetkých síl svojej duše.

Tak sa stane ruženec твоjím tičným spoločníkom a priateľom vo všetkom, čo na teba bude doliehať. Bude sa s tebou deliť o čas, prácu i odpočinok, bude mať účasť na твоjich úspechoch i trápeniach, radoostiach i žiaľoch. Vždy ťa bude viesť k Božej milosti a do tvojeho srdca a duše ti vnesie pokoj a nadprirodzenú silu.

Keď ti ruky oťažujú a budú padať od únavy, ruženec ti ich znovu zdvihne. Keď ti tvoje srdce uzamknú starosti, bolesť a strach, ruženec ti ho znovu otvorí pre novú nádej. V твоjich bojoch, pokušeniach a prázdnote ťa posilní a upriami tvoje oči na nebo. Ak sa vyskytnú problémy v tvojej rodine, hádky, rozchody a podozrievania, ruženec ti pomôže hľadať odpustenie a zmierenie. Zamiluj si svoj ruženec!

Bratia a sestry! Veľkou silou ruženca je, že sa dá modliť spoločne. Modlia sa ho spolu deti, mladí i starší, intelektuáli i menej vzdelaní. Dá sa modliť všade, v kostole i v rodine! Toto so sebou prináša mimoriadne požehnanie. Môj a tvoj ruženec sa tak stáva naším ružencom, našou spoločnou modlitbou.

Celosvetová nemecká katolícka nadácia Kirche in Not aj tento rok vyzýva k účasti na akcii Milión detí spojených v modlitbe. Na celom svete sa v nedeľu 18. októbra o 9. hodine zjednotia deti každého veku, aby sa spojili na diaľku modlili za jednotu a pokoj. Iničiátori dôverujú výroku svätého pátra Pia: "Ak sa milión detí pomodlí

Na snímke je Eduard Adamčák s rodinou, synovec vdp. Petra Adamčáka.

snímka: Martin Magda

ruženec, svet sa zmení. Túžime po zmene k lepšiemu, túžime aspoň po plamienku nádeje na lepšiu a pokojnejšiu budúcnosť.

V tomto mesiaci nás čaká ešte jedna dôležitá udalosť. Od 4. až do 25. októbra bude v Ríme zasadať Biskupská synoda o rodine. Pripojte svoje modlitby v ruženci aj na tento úmysel, aby sa našli tie najlepšie riešenia na poli pastoraácie našich rodín, ktoré si dnes vyžadujú zvýšenú pozornosť a starostlivosť.

Svätý Otec František nás často prosí o modlitby a povzbudzuje nás zvlášť k modlitbe ruženca. Práve v ruženci podľa neho objavujeme materinskú starostlivosť našej Nebeskej Matky Márie. Hovorí: "Ona nám pomáha rásť, ona nám pomáha vyrovnávať sa so životom, a znovu, ona nám pomáha byť slobodnými."

(5.5.2013, Santa Maria Maggiore)

Drahí bratia a sestry! Cez pravidelnú modlitbu a dobrý život sa ruženec stáva naším ružencom, naším najväčším bohatstvom. Stáva sa našou radosťou, útechou, svetlom a slávou. Ak ho ešte dobre nepoznáme, začnime ho v tomto mariánskom mesiaci lepšie spoznávať, modlime sa ho v samote i v spoločenstve.

Stane sa skutočne naším ružencom, ak s ním často budeme vystupovať na pomyselný vrch Tábor, Olivovú horu a Golgotu. Potom nás neopustí, pôjde s nami až do hrobu a cez hrob ďalej. Stane sa akoby našim obhajcom a v deň posudzovania našich skutkov prehovorí: Tento človek, aj keď zhršil, veril! Neprotivil sa Najsvätejšej Trojici, nezaprel Božieho Syna, vyznával Boha Otca a vzýval Ducha Svätého. A 53 perál, na ktorých sme

tak často vyslovovali modlitbu Ave – Zdravas Mária sa zmení na ruže, ktoré zložíme pri nohách Božej Matky Panny Márie. V ten deň v nej nájdeme svoju najlepšiu advokátku a orodovníčku u Ježiša Krista.

Keď budeme žiť náš ruženec, nedáme sa nikdy zastrašiť ani znechutiť nenávisťou voči kresťanom a voči Cirkvi. Naopak, budeme sa snažiť o jasné vyznanie a čitateľné postoje lásky ku každej ľudskej bytosti, hlavne k tým, čo sú v skutočnej núdzi a biede. Ružencom korunujeme naše každodenné priznanie sa ku Kristovi, k Cirkvi a aj k nášmu milovanému Slovensku. Buďme zdravo hrdí na to, že sme katolíci, a že máme dobrú a mocnú Matku Máriu, ktorá reťazou perál našich modlitieb zaháňa každú neistotu, láme sily zla a strach premieňa na pokoj a radosť! Amen.

pripravil: M. Magda

Návšteva Eduarda Adamčáka, synovca d. o. Petra Adamčáka

Eduard Adamčák, synovec nášho bývalého duchovného otca, dnes už vo večnej sláve vdp. Petra Adamčáka, navštívil v auguste tohto roku farnosť Široké. Keďže sa nemohol zúčastniť odhalenia Zeleného pamätníka v Širokom, ktorý bol 26. októbra 2014 (písali sme o tom v Spektre č. 8 z roku 2014), prišiel, aby videl bývalé pôsobisko svojho strýka.

Je synom Jána Adamčáka, ktorý bol starším bratom vdp. Petra Adamčáka. Po skončení sv. omše navštívil miestny cintorín, na ktorom je umiestnený Zelený pamätník, kde je uvedené aj meno jeho strýka.

Stretol sa aj s niektorými

farníkmi zo Širokého, ktorí ho veľmi srdečne privítali, a bol z ich svedectiev a dobrosrdečnosti milo prekvapený. Od p. Heleny Tkáčovej dostal koláče a široký sokol, ktorý zháňal do svojej zbierky.

Janko Iskra, rodák z Víťaza, vydal veľmi pekné svedectvo o vdp. Adamčákovi, ako o veľmi láskyplnom a srdečnom kňazovi, ktorému Víťazania v modlitbách ďakujú za postavenie nového kostola - „katedrály“, zasvätenému sv. Jozefovi, robotníkovi.

Veľmi pekné svedectvo o vdp. Adamčákovi vydali manželka Helena a Ondrej Tkáčovci, ktorí o.i. Eduardovi Adamčákovi pred-

stavili aj syna Petra, ktorý sa narodil v čase, keď vdp. Adamčák z našej farnosti odchádzal a meno Peter dostal na pamiatku po vdp. Adamčákovi.

Eduard Adamčák potom navštívil farnosť Víťaz, kde sa zaujímal o pripravované námestie, ktoré by malo byť pomenované práve po vdp. Adamčákovi.

Po návšteve Víťaza odišiel aj s rodinou na návštevu k p. Alžbete "Betke" Mitrovej do Župčian, ktorá doopatrovala duchovného otca Petra Adamčáka až do jeho smrti 30. mája 2000. Navštívili aj jeho hrob, ktorý sa nachádza na cintoríne v Župčanoch.

Vilo Široký, Široké

Žurnalistický seminár 2015

Pod hlavičkou Network Slovakia, občianskeho združenia zoskupujúceho slovenských kresťanských novinárov, sa v dňoch (12.-14. septembra 2015) konal na Katólickej univerzite v Ružomberku žurnalistický seminár. Štyridsiatka mladých kresťanských novinárov sa zdokonaľovala v grafickej tvorbe a editácii a v mediálnom prezentovaní a vystupovaní v médiách. Súčasťou bola aj diskusia o dialógu v Cirkvi. V doterajšej existencii združenia si svoje novinárske poznatky v rámci letných seminárov obohatilo už viac ako šesťsto začínajúcich a amatérskych žurnalistov.

Letný žurnalistický seminár sa konal už po 15-krát. Tento rok organizátori, ktorých viedla predsedníčka Network Slovakia Monika Hodnická, rozdelili vzdelávanie do dvoch sekcií a téma tradičnej

sekcii z minulých ročníkov - fotografia - dostala priestor v rámci samostatnej prednášky. Počas akcie prezentoval reportážnu a dokumentárnu fotografiu fotograf Anton Frič. Účastníkov podujatia - členov Network Slovakia, Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) a ďalších záujemcov o novinárčinu - zaujali profesionáli v úlohe lektorov. Digitálnu grafickú tvorbu predstavil Andrej Kmeťo, grafik časopisu Nahlas a Televízie Lux. Sekciu mediálneho tréningu viedla Monika Kuhajdová - Klobušická, hovorkyňa Slovenskej bankovej asociácie a redaktor konzervatívneho denníka Postoy. sk Pavol Rábara, ktorý pôsobil aj v tlačovej agentúre SITA.

"Novinárov dnes na Slovensku nie je viac, ako pred rokom 1989, len sú viac rozptýlení v

malých redakciách," skomentovala súčasnú situáciu v slovenskej žurnalistike Monika Klobušická. Aj z tohto dôvodu má podľa jej slov zmysel vzdelávanie mladých a amatérskych žurnalistov, ktorí môžu rozšíriť paletu spravodajstva z náboženského života na Slovensku. Okrem tvorby tlačových správ sa prítomní učili aj vystupovaniu pred kamerou v priestoroch modernej knižnice KU. Zájemcovia o zdokonaľenie v grafickej sekcii sa okrem teórie venovali príprave plagátu na letný žurnalistický seminár v roku 2016. V rámci seminára sa uskutočnilo vyhodnotenie slovenských farských časopisov z roku 2014 - súťaž FAČA. Víťazný

vavrín spomedzi farských médií si odniesli markušovský Pokoj a dobro a farský spravodaj Miletičkár z Bratislavy 36 bodov, druhé miesto si odniesol časopis Zvesti farnosti Kamenná Poruba 33 bodov a tretie miesto vybojoval farský časopis Spektrum z farnosti Vítaz 32 bodov.

Network Slovakia je združenie zoskupujúce kresťanských novinárov na Slovensku, ktoré existuje od roku 1998 a v súčasnosti má 40 aktívnych členov. Letný žurnalistický seminár mediálne podporili Tlačová kancelária KBS, Katolícke noviny, Rádio LUMEN a Televízia Lux. Seminár podporili Vydavateľstvo Don Bosco, Karmelitánske nakladateľstvo, Vydavateľstvo Slovo medzi nami, Katolícka univerzita a nadácia Úsmev ako dar.

Pre TK KBS Jana Viznerová

Vyhodnotenie časopisu Spektrum

Duchovné poslanie časopisu - Pavol Kramara, hovorca KBS

V podstate platí to, čo pre Radosť - Fajn, správy zo života farnosti by som dal dopredu, dlhé texty prerozdelené podnadpismi, skúsil sa venovať vždy nejakej téme z viacerých hľadísk, nie z každého rožka troška, ale vidno tu veľa práce, obdivuhodné.

Štylistika - Monika Kuhajdová Klobušická, hovorkyňa bankovej asociácie Slovenska

Kvalitný časopis s článkami rôznych žurnalistických žánrov. Našla som tam zaujímavé formálne aj informačné texty. Chválím nadpisy a perexy, chýbajú mi však medzititky, ktoré by predelili dlhší text. Odporúčam k fotkám pridať popisky a do tiráže doplniť mená redaktorov. Časopisu by prospelo vytvorenie rubriky.

Grafik - Andrej Kmeťo, časopis Nahlas Bratislava a televízia LUX

Celkovo fajn, oceňujem použitie zadnej strany a celkovo farebnej časti na fotografie. Je to pekné a prehľadné. Odporúčania: odstrániť zbytočné grafické ťažké miesta - tieň pod názvom rubriky Rozhovor alebo podfarbenie pod rubrikou Názory a svedectvá. Odporúčal by som tiež zjednotenie grafiky v názve časopisu - menej je niekedy viac - bez tieňa a efektu na písme.

Fotograf - Lukáš Grešner, fotograf Prievdza

Najlepšia obrazová prezentácia činnosti zo všetkých hodnotených časopisov. Fotografie na obálkach výborné!!!

pripravil: M. Magda

Celoslovenská súťaž farských časopisov

FAČA 2015

Organizátor súťaže
Network Slovakia
Spoločenstvo katolíckych žurnalistov

Farský časopis

SPEKTRUM

z rímskokatolíckej farnosti Vítaz

získal 3. miesto v celoslovenskej súťaži farských časopisov FAČA 2015
v kategórii časopisov vychádzajúcich dlhšie ako 10 rokov

Network Slovakia a mediálni partneri gratulujú k úspechu!

Hodnotenie prebehlo na úrovni štylistickej, grafickej, fotografickej a duchovného poslania.

Súťaž mediálne podporili
KBS, Rádio Lumen, TV LUX, Katolícke noviny

Skutočný príbeh**Malomocná Anička**

Brat Andrej Perdík je mnohým známy. Meno Gwere mu dali čierni. Narodil sa v roku 1918 v dedinke Rákoš pri Rožňave. Do Afriky prišiel v roku 1948. Za 24 rokov pracoval na misii v Chingombe, kde boli ťažké klimatické podmienky. Keď tam prišiel, nevedla tam žiadna cesta. Brat Perdík naplánoval a s domorodcami vybudoval cestu cez hory. Núdza ho naučila všetky remeslá. Celú prácu vykonávali ručne, lebo nemali žiadne stroje. Cesta nesie aj jeho meno „Perdik's pass“. Za túto záslužnú prácu ho vláda Zambie v roku 1964 vyznamenala.

Jedného dňa mi naša domorodá sestrička kuchárka povedala: „Gwere, nemáme mäso, ani pre seba, ani pre školské deti.“ Na druhý deň som sa vybral so svojimi čiernymi do lesa, aby som zohnal čosi na jedenie, ani netušiac, že v lese namiesto zveriny nájdeme malomocnú Aničku. Ako sme tak dlho chodili popri rieke, kde sa obyčajne zdržiavala zveriny, našli sme slabo vyšliapaný kľukatý chodník, čo viedol do džungle. Čierni nikdy nerobia chodník rovno, ale vždy krivý. Myslia si, že čím je chodník krivší, tým je bezpečnejší, lebo duchovia ich tak ľahko nenájdu. Skoro hodinu sme kľučkovali cez les, keď sme zbadali akúsi chatrč, ktorá skôr vyzerala ako kopa trávy, čo obyčajne zanechávajú slony. Takto oddychujú počas slnečnej páľavy. Nechal som černochova stáť a opatrne som sa priblížil k tomu čudnému miestu. Dovnútra tej kopy trávy bol otvor.

Zastal som pred ním a zbadal som, že sa tam čosi hýbe. Bol som pripravený strieľať. Na svoje veľké prekvapenie som v šere zbadal, že je to žena, ba dokonca dosť mladé dievča. Bola skoro celkom nahá, len na bedrách mala akúsi zásterku. Vyzeralo to skôr ako banánový list. Oslovil som ju: „Dievča, čo tu robíš? Čo ti je?“ Po krátkom rozhovore v domorodej reči som sa dozvedel všetko o tragédii dievčatka Aničky.

Bola pokrstená, ale nechodila do školy, lebo na blízku nebola škola. Asi desaťročná dostala malomocenstvo. Kým ešte choroba nebola veľmi rozšírená, pomáhala svojej matke okolo domu, na poli a pri chytaní rýb. Potom sa malomocenstvo tak rozšírilo, že bola celkom neschopná a teda neužitočná. Rodina ju vyhnala do lesa, aby ju tam zožrali levy, alebo hyeny. Jej staršia sestrička ju tam na chrbte zanesla do pralesa, do tejto divočiny a potom jej ukradomky z času na čas donášala jedenie. Keď som ju našiel, už takto živorila dlhší čas. Nemohla sa už ani hýbať, len tak štvornožky. Malomocenstvo už napadlo jej chrbtovú kosť a kríž.

Od sestričiek na misii som jej doniesol plátno, ktoré domorodci volajú „guwo“ a ktoré omotajú okolo seba ako odev. Vždy, keď som išiel poľovať, navštívil som ju a priniesol som jej jedlo a čistú vodu. Tam vo vyhnanstve, v džungli som ju pripravoval na prvé sväté prijímanie. Keď prišiel na našu misiu pán biskup, zaviedol som ho k nej. Dal jej sväté

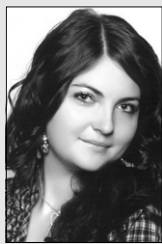
prijímanie a sviatosť chorých. Poslednýkrát som ju navštívil počas obdobia dažďov. V blízkosti jej chatrče boli hlboké stopy leva, ktoré smerovali až ku vchodu. Pomyslel som si: „Už pošla moja Anička.“ Nazrel som dnu. Bola tam. Obrátila ku mne svoju tvár s veľkými čiernymi očami. Dušu mala čistú ako anjel. Pán Boh jej zachoval tvár celkom bez malomocenstva. Začala hovoriť: „Ó, vidíš, Gwere, bol tu lev. Ani on ma nechcel, len nazrel cez otvor, zareval a odišiel. Bolo by mi dobre, keby ma bol vzal. Bolo by sa skončilo moje utrpenie. Odkedy som prijala Pána Ježiša, myslím len na krásne nebo. Pravda, brat Gwere, po smrti pôjdem do neba?“ Prisvedčil som jej.

O pár dní som našiel chatrč prázdnu. Niekoľkokrát predtým som prehováral aj ju, aj jej sestru, že ju zavediem do misie, kde ju budeme opatrovať. Ale nechceli o tom ani počuť. Vedeli, že jej už niet pomoci. Chcela zomrieť tam, kde bola. Jej sestra ju našla, keď jej priniesla jedenie a pochovala ju tam v divočine v skrytosti. Ešte aj dnes sa mi tlačia slzy do očí, keď si pomyslím na to malomocné domorodé dievčatko, na tú opustenú trpiteľku Aničku.

Pevne verím, že je v nebi a modlí sa za tých, čo sa o ňu starali a pripravili ju na večnosť. Večný blažený život je tak pre čiernych, ako aj pre bielych. Tam nie je rasový rozdiel. Všetci sme deti toho istého nebeského Otca.

spracoval: Pavol Majerník ml.

a Bc. Martina Gondová

Lenka Novotná

Malé októbrové radosti

Školský rok je už dávno v plnom prúde, horúce letné dni vystriedali zahmlené a chladné jesenné rána a pred nami sú opäť tradičné i nové povinnosti. Všetko sa vrátilo do starých koľají a po letných dovolenkách zostalo už len pár spomienkových fotografií v priečinku na pracovnej ploche počítača.

Každý z nás občas potrebuje niekam doslova „vypadnúť“, zmeniť vzduch, objaviť nové miesta a byť na chvíľu sám sebou. Keď každodenný pracovný stereotyp vymeníme za pár hodín v novom, úplne odlišnom prostredí, zažijeme pocit, ktorý sa už v súčasnej spoločnosti vyskytuje len zriedka. Zažijeme úprimnú radosť. Naplno si vychutnáme voľný čas, program jednotlivých dní si prispôbujeme podľa seba a aktuálnych možností a všetky starosti jednoducho pustíme z hlavy. A často sa pritom nazdáme, že nám aj čas začne plynúť akosi pomalšie. Čím to však naozaj je?

Zo všetkých strán počúvame o tom, že radosť sa ukrýva v maličkostiach. V úplne nepatrných veciach, okamihoch či momentoch. Úprimný úsmev, pohľad na majestátne horské štíty či krátky rozhovor s niekým, koho sme dlho nevideli, sú malé „slnčné kolekto-ry“, prostredníctvom ktorých sa do nášho srdca vlieva radosť. Koniec koncov, hovorí sa, že ak netečie, tak aspoň kvapká. No aj malé kvapky sa dokážu spojiť a vytvoriť dokonca aj obrovský oceán. Tak je to aj s malými radostami v živote. Postupne kvapkajú do našich srdiec dovtedy, kým z nich nie je aspoň jazierko, ktoré nás príjemne ovláži. A to najmä v pracovnom priestore, ktorý je na radosť niekedy až príliš chudobný.

Október je mesiacom, kedy je

už spravidla všetko ustálené a pracovný či školský režim je už pevne zakotvený nielen v našom dennom programe, ale aj v našej nálade. Často sa cítime unavení, prepadáme pocitu, že nič nezvládneme, že je toho na nás príliš veľa. V takýchto okamihoch sa takmer na počkanie zabúdame tešiť. Zabúdame na ten druhý, jasnejší uhol pohľadu, ktorý sa dá využiť v každej situácii, bez ohľadu na to, aká je náročná. Ak aspoň trikrát do týždňa dokážeme nájsť v troch rôznych momentoch nejaké, hoci aj tie najmenšie pozitíva, celý týždeň sa nám razom bude zdať krajší.

Pozitívne myslenie je v týchto pochmúrnych jesenných dňoch dokonca nevyhnutné. A to nielen pre nás, mladých, ktorí sme zahltení povinnosťami, ale najmä pre starších. Ľudia, ktorí v tomto období prežívajú jeseň života, zvyknú prepadať negatívnym pocitom či náladám až to takej miery, že sa stanú mrzutými a postupne sa prestávajú tešiť zo života. Nadobudnú pocit, že už v živote zažili všetko, že nič nové ich už nečaká a že sú takmer zbytoční.

No, je to presne naopak. Starí rodičia sú podstatnou súčasťou života každého dieťaťa. Nielen kvôli skúsenostiam, ktoré mu odovzdávajú, ale aj kvôli príkladu, ktorý môže dieťa nasledovať. Ak vidí starých rodičov, že sa majú stále radi a prejavujú si úctu, zakotví sa to v jeho podvedomí a bude si ich lásku pri-

poímať stále, keď bude čeliť kríze vo vzťahu. Veď, ak vidíme manželov v pokročilejšom veku, ako sa stále dokážu navzájom pochopiť a povzbudiť, ako môžeme prestať veriť, že existuje láska na celý život? Pretože ona je naozaj skutočná. Len sa o ňu musíme stále usilovať, pestovať si ju a veľmi dobre chrániť.

V októbri, mesiaci úcty k starším, preto nezabudnime na naše staré mamy a starých otcov. Vypočujme si ich starosti a rady s väčšou trpezlivosťou ako inokedy a dajme im najavo, že nám na nich záleží a že sú pre nás nenahraditeľní. Venujme im každý deň aspoň jeden milý úsmev a pár privetivých slov. Pretože všetci potrebujeme radosť. Ale ak si ju nebudeme navzájom odovzdávať, nikdy nebudeme naozaj šťastní.

Druhý jesenný mesiac je okrem úcty k starším venovaný aj modlitbe ruženca. Aj ten mnohých naučil modliť sa práve starí rodičia. Je to modlitba, ktorá všetkých spája láskou a úctou k našej Nebeskej Matke. Dnes už existuje viacero druhov ružencov, ale ich podstata zostáva nezmenená. Sú veľkým zdrojom duševnej sily. Preto, keď sa počas dlhých jesenných večerov budeme kedykoľvek cítiť slabí a vyčerpaní, dajme šancu aj modlitbe ruženca. A pripojme k nej aj krátky prosbu za úprimnú radosť v srdci pre všetkých, ktorých máme okolo seba.

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva.

Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Prečo som často sklúčený?

Vždy sa pokladám za smoliara, možno očakávam od života veľa a keď mi niečo nevyjde, som sklamaný, smutný, sklúčený.

Všetci prechádzame v živote chvíľami depresí a frustrácií. Je to úplne normálne. Ale ak odovzdáme svoj život Ježišovi, zakúsime rozdiel. Život stojí za to, aby si ho žil. Je v ňom neobyčajná krása a sú v ňom aj svetlé chvíle. Len k životu nepristupuj pesimisticky. Ide o to, aby si si viac všimol jeho pozitívne stránky a nie negatívne.

Vieš, aký je rozdiel medzi pesimistom a optimistom? Na vhodnom príklade to ľahšie pochopíme. Predstav si dvoch pijanov, ktorý sedia v krčme a popíjajú pivo z rovnakých pohárov. Keď

každý z nich vypije polovicu piva, pesimista sa pozrie na svoj pohár a zvolá: „To je ale smola, polovica piva je už preč!“ Optimista sa tiež pozrie na zvyšok svojho piva a teší sa: „To je ale šťastie, ja mám ešte polovicu!“

Všetko teda závisí od toho, ako sa človek pozerá na svoj život! Pozeraj sa, prosím, na svoj život z tej lepšej stránky a najmä pozeraj sa spolu s Ježišom. Ak sa pokúšaš žiť svoj život sám, nie je to pre teba vždy ľahké a jednoduché. Ale ak ho budeš žiť s Ježišom, podstatne sa zlepší.

Veľa mladých sa snaží vybrať si najľahšiu cestu – diskotéky, voľný sex, drogy a alkohol, satanskú hudbu a pod. No potom zistia, že ich život sa komplikuje. Uvedom

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

si, že takáto ľahká cesta nie je vždy najbezpečnejšia. Teda, drahý mladý priateľu, ak chceš naozaj cítiť radosť, odovzdaj svoj život Ježišovi a sám spoznáš ten veľký rozdiel.

Okrem iného je tu mariánsky mesiac október, kedy sme pozvaní k modlitbe sv. ruženca. Ruženec v rukách a srdce pri našej Matke nás istotne privedú na tú najkrajšiu cestu ku Kristovi.

ilustračná snímka: Martin Magda

detskú stranu pripravuje: Tomáš Magda ml.

obrázok: internet

Ahoj, deti!

To, že prišla jeseň je cítiť ihneď, ako vyjdeme vonku. Vzduch je čoraz sviežejší a rána začínajú byť mrazivé a hmlisté. Aspoň nás ranná cesta do školy rýchlejšie prebudi, to musíte uznať. :) Zmenu ročného obdobia o chvíľu príroda ukáže v plnej paráde, keď sa všade začnú miháť farebné listy padajúce zo stromov.

Jablká máte obraté? Jeseň je aj časom zberu všetkých plodov, o ktoré sme sa cez rok poctivo starali. Preto nezabudnite svojim rodičom s prácou na záhrade aspoň trochu pomôcť.

Deň starých rodičov

11. október, teda dnes, je deň, keď si akosi viac môžeme všimnúť múdrosť a lásku našich starých rodičov, ktorí nám každodenne dávajú a my si to možno ani neuvedomujeme.

Oficiálne sa začal oslavovať v Amerike v roku 1978 vždy na prvú nedeľu po Sviatku práce v USA. Taujímavé je, že podnet na vznik tohto dňa dala istá Američanka, ktorá mala 15 detí a 40 vnúčat. Pekné, čo poviete? ;)

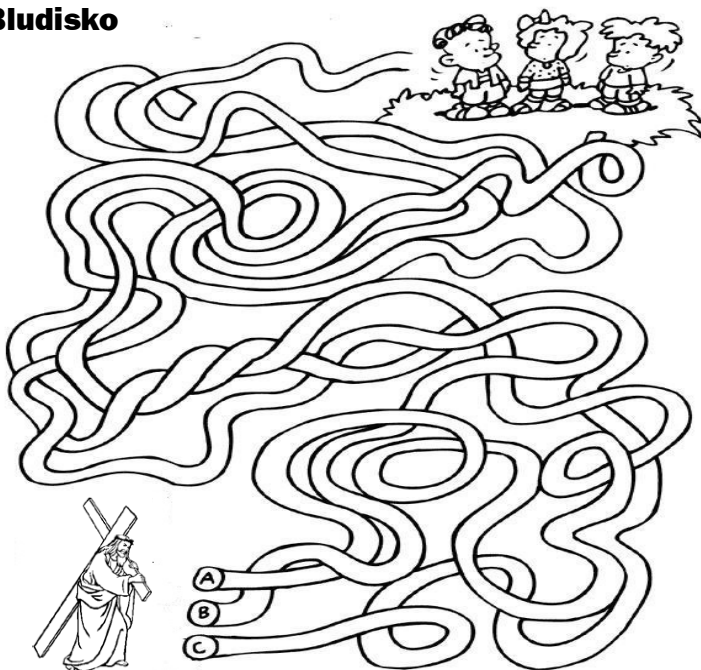
Do stopách svätých – sv. Lukáš, evanjelista

Zrejme sa narodil v Antiochii a jeho rodičia boli bohatí pohanovia.

Bol lekárom a dnes je taktiež ich patrónom. Kresťania si mysleli, že bol aj maliarom. Vie sa, že namaloval obraz Panny Márie vo svojom evanjeliu, no to, že by bol autorom ďalších obrazov je málo pravdepodobné. Napísal knihy o živote Ježiša. Všetci poznáte Evanjelium podľa Lukáša a Skutky apoštolov. Práve v Skutkoch hovorí o nanebovstúpení Pána, zoslani Ducha Svätého a opisuje život sv. Petra a Pavla.

Jeho symbolom sa stal býk.

Bludisko

Úloha:

„Ja som cesta, pravda a život.“
(Ján 14, 6)

Nájdí cestu k Ježišovi! Nielen na papieri, ale snaž sa o to každý deň doma aj v škole. ;)

**Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka
pod ochranou Svaté Rodiny v Brně
zve**

**DÍVKY A SVOBODNÉ ŽENY
BEZ ZÁVAZKU OD 15 DO 37 LET
na**

DUCHOVNÍ OBNOVU

V DUCHU SVATÉHO FRANTIŠKA

Program duchovní obnovy zahrnuje: společnou liturgii, adoraci,
přednášky, duchovní rozhovory a možnost svátosti smíření.

**Začátek: 6. 11. 2015 v 18 hodin
Ukončení: 8. 11. 2015 obědem**

Přihlášky je možno posílat do 2. 11. 2015 na adresu:

Sestra M. Markéta
Grohova 18, 602 00 Brno

e-mail: pokojadobro@frantiskanky.cz
mobil: +420 605 256 132

*K dopravě můžete využít MHD (tramvaj): Autobusové nádraží Zvonařka –
tramvaj č. 12, výstup na stanici Grohova (šestá zastávka).
Z vlakového nádraží tramvaj č. 12, výstup na stanici Grohova (čtvrtá zastávka).*

Trampoty v manželstve

96. Investujme do manželského vzťahu energiu a čas

Prinajmenšom na okamih naplní nejaký „románik“ manželovu alebo manželkinu túžbu po pozornosti, úcte, náklonnosti alebo vzrušení.

Preto najlepšou ochranou proti nevere je starostlivo sa venovať svojmu manželstvu tak, aby náš vzťah rástol v sile, blízkosti a hĺbke. Ak manželia na svojom vzťahu nepracujú, postupne sa vzdávajú jeden od druhého. Ich korene lásky sa vzájomne nesplietajú a ich vzájomný vzťah nemôže rásť. Ak netrávime ako manželia spolu čas, ak do hĺbky nekomunikujeme, ak sa vzájomne nemilujeme, ak spoločne neriešime a „nehojíme“ naše zranenia, náš vzťah bude mať slabé základy. A ak je naša láska len na povrchu, budeme viac vystavení pokušeniam, budeme viac kritici,

menej chápať a najmä menej schopní odpúšťať.

Môžeme mať ťažkosti prijať zmeny, ktoré prináša vek alebo príchod detí. Môžeme si idealizovať vzťahy iných ľudí a fantazírovať o iných mužoch alebo o ženách. A takto premrhávame našu príležitosť. Radosť nenájde v novom alebo plytkom vzťahu, ani v hotelovej izbe pod falošným menom, ani na dovolenke s pocitom viny. Skutočnú radosť a šťastie nájdeme v „kráse tých rúk, vo zvuku tých krokov na chodníku alebo v pohľade na tú tvár, na ktorej dokážeme čítať až po najjemnejší pohyb svalov“.

Nevera začína alebo končí v mysli. Toto platilo aj o kráľovi Dávidovi. A platí to o každom z nás, po celé stáročia, bez ohľadu na vek, kultú-

ru alebo pohlavie. Nemôžeme vždy zabrániť tomu, aby nás niekto iný priťahoval, ale môžeme sa rozhodnúť, či budeme takéto myšlienky ovládať alebo nie.

Pre zachovanie nášho manželstva musíme takéto myšlienky vytesniť z našej mysle skôr, než sa staneme na nich závislí. Ježišovo učenie nám v tejto otázke stanovuje hranice, ktoré chránia naše srdcia a naše mysle: „Počuli ste, že bolo povedané: Nescudzoložiť! No ja vám hovorím: Každý, kto na ženu hľadí žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci!“ (Mt 5, 27-28)

Ježišov náhľad sa rovnako vzťahuje aj na ženu, ktorá žiadostivo rozmýšľa o inom mužovi. Keď si uvedomujeme rastúcu príťažlivosť, musíme sa rozhodnúť netraviť s týmto človekom čas osamote, prípadne sa s ním nestretávať vôbec. Pozvanie na obed vo dvojici treba odmietnuť. Ak povieme „nie“ hneď na začiatku, môžeme sa vyhnúť neskorším problémom.

Mnoho ľúbostných pomerov sa nezačína okamžitou sexuálnou príťažlivosťou, ale prichádza cez intímny rozhovor. Keď nám nejaká osoba opačného pohlavia dovolí vstúpiť do súkromného sveta jej myšlienok a citov, vytvára sa nebezpečná a zvodná blízkosť.

Ak sa do toho ďalej ponárame, môže sa nám zdať, že nám ten človek lepšie rozumie, alebo že nás viac potrebuje, ako náš manžel či manželka. Ak pocítíme, žeby sme mohli (čo i len trochu) prekročiť túto hranicu, najlepšie urobíme, ak o obsahu nášho rozhovoru čo najskôr povieme nášmu manželovi, alebo manželke a zveríme sa aj s naším rozhodnutím ukončiť akýkoľvek citový vzťah.

MUDr. B. Vaščák

ilustračná snímka: Martin Magda

PÚŤ S BISKUPMI

9.11. - 14.11. 2015 - Vatikán

AD LIMINA APOSTOLORUM

stretnutie slovenských biskupov s pápežom Františkom

Termín: pondelok 9. 11. až sobota 14. 11. 2015

cena: 290 eur

Informácie a rezervácie u Vášho kňaza.

Na pranie ucelenej skupiny je možná úprava programu.

V cene je zarátané: autobusová doprava

3 x nocľah v hoteli kategórie ***

3 x raňajky

! MESTSKÁ TURISTICKÁ TAXA V RÍME (povinný príplatok)

komplexné cestovné poistenie

sprievodca

slúchadlá k výkladu na 4 dni

rezervačný poplatok za registráciu skupiny pri vstupe do Baziliky sv. Petra vo Vatikáne

Možnosť dodatočne objednať 3 x večere za 36 EUR.

Ďalšie služby je možné zarátať do ceny podľa prania a výberu zákazníka (lístky na metro, vstupy do historických objektov a iné).

Rámcový program:

1. deň, pondelok 9.11. 2015

Odchod z miesta určenia okolo 10:00 hod. Tranzit územím Slovenska, Maďarska, Slovinska smerom do Talianska. Nočná jazda.

2. deň, utorok 10.11. 2015

Príchod do Ríma, krátky program, svätá omša,

ubytovanie (po 14:00 hod.) Možná zastávka v Assisi.

Oddych alebo program podľa výberu objednávateľa. Nocľah 1.

3. deň, streda, 11.11. 2015

Raňajky. Odchod do Vatikánu. Audiencia u Svätého Otca na Svätopeterskom námestí spojená s jeho požehnaním.

Účasť na slovenskej svätej omši s biskupmi. Nocľah 2.

4. deň, štvrtok, 12.11. 2015

Raňajky. Pokračovanie v prehliadkach mesta Rím.

Účasť na slovenskej svätej omši s biskupmi. Nocľah 3

5. deň, piatok, 13.11. 2015

Pokračovanie programu v Ríme. Večer odchod smerom na Slovensko.

6. deň, sobota 14.11. 2015

Príchod v popoludňajších hodinách.

Služby pre Vašu farnosť zabezpečí:

Cestovná kancelária Prima, Námestie slobody 969, 093 01 Vranov n. T.

Tel.: 057/4431130, 0905443321, e-mail: bacik@ckprima.sk

Stalo sa:

- 8. 9. na sviatok Narodenia Panny Márie sme slávili o 10:30 h svätú omšu v Doline, ktorú celebroval Peter Gazda, rodák zo Širokého, študujúci v Ríme

- **15. 9. slávnostnú sv. omšu na sviatok Sedembolestnej Panny Márie o 10:30 h v Doline celebroval Mikuláš Uličný, náš rodák**

- 4. 10. v nedeľu bola sv. omša v Doline o 10:30 h obetovaná za miestnych poľovníkov, ktorú celebroval Stanislav Takáč, farár zo Širokého

Stane sa:

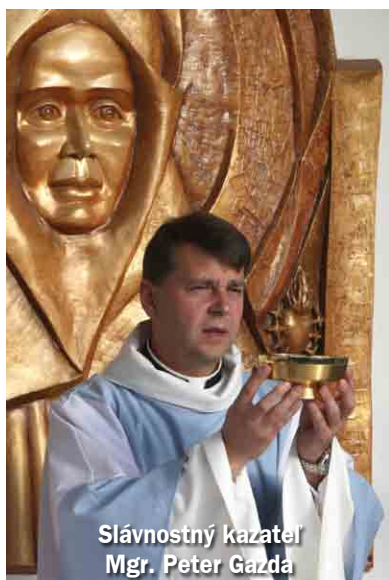
- **18. 10. bude po svätých omšiach zbierka na misie**

- 18. 10. v nedeľu sa naše deti pred sv. omšami o 9:00 h v Ovčích a o 10:30 h vo Vífaze modlitbou posvätného ruženca za mier a jednotu pripoja k deťom na celom svete v duchu myšlienky pátra Pia: „Keď sa milión detí pomodlí ruženec, vo svete zavládne mier“, túto akciu podporuje organizácia „Kirche in Not“

- **1. 11. v nedeľu na sviatok Všetkých svätých bude popoludní pobožnosť na cintoríne: v Ovčích o 13:30 h, vo Vífaze o 14:30 h**

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
12. 10.	Pondelok				
13. 10.	Utorok	18:00	† Mária a Ján Halkovci		
14. 10.	Streda			18:00	† Štefan, Mikuláš a Monika
15. 10.	Štvrtok	7:00	za ZBP bohuznámej osoby		
16. 10.	Piatok	18:00	† Jozef a Helena Birošovci	17:00	za ZBP Eleny a Petra
17. 10.	Sobota	7:00	† Anna Jenčová		
18. 10.	29. nedeľa cez rok - B	7:30	za farnosť	9:00	40: Štefan a Margita Balogovci
		10:30	† Helena, František a František		
19. 10.	Pondelok				
20. 10.	Utorok	18:00	† Michal, Štefan a Apolónia		
21. 10.	Streda			18:00	za ZBP rodiny Jozefa Magdu
22. 10.	Štvrtok	7:00	† Oľga, Helena a Andrej Kubušovci		
23. 10.	Piatok	18:00	† Bernát Bednár	17:00	† Mária, Augustín, Alžbeta a Františka Uliční
24. 10.	Sobota	7:00	† Mária Ungvarská		
25. 10.	30. nedeľa cez rok - B	7:30	za farnosť	9:00	† Ján, Justína, Peter, Mária a Eva
		10:30	† Valent Magda		
26. 10.	Pondelok				
27. 10.	Utorok	18:00	† Jozef a Helena Birošovci		
28. 10.	Streda			18:00	za ZBP Jána Jenču
29. 10.	Štvrtok	7:00	† Štefan a Elena Krokusovci		
30. 10.	Piatok	18:00	† Anna Berthotyová	17:00	za ZBP Michala Jenču, kostolníka
31. 10.	Sobota	7:00	† Ladislav Franc, kňaz		
1. 11.	Všetkých svätých	7:30	za farnosť	9:00	za ZBP rodiny Róberta Uličného
		10:30	50: Peter Galdun		
2. 11.	Pamiatka zosnulých	7:00	vlastný úmysel	17:00	† Monika Kollárová
		18:00	† Marcela Jenčová (výročná)		
3. 11.	Utorok	18:00	za ružencové bratstvo		
4. 11.	Streda			18:00	† Imrich, Justína a Michal
5. 11.	Štvrtok	7:00	† Karol a Apolónia Miháľovci		
6. 11.	Piatok	18:00	† sr. Mária Alma Novotná (výročná)	17:00	† Valent a Miroslav Kráľovci
7. 11.	Sobota	7:00	† Helena Forišová	10:30	50: sr. Školastika
8. 11.	32. nedeľa cez rok - B	7:30	† Štefan, Mária a Ján Iskrovci	9:00	za živých členov ružencového bratstva
		10:30	za farnosť		

Slávnostný kazateľ
Mgr. Peter Gazda

8. augusta 2015 - Narodenie Panny Márie, kaplnka Dolina

Slávnostný kazateľ
JCLic. Mgr. Mikuláš Uličný

15. augusta 2015 - Sedembolestná Panna Mária, kaplnka Dolina

20. septembra 2015 - Pochod za život v Bratislave

